

for vietnam

Nr. 4 1972 Årg. 7

Pris kr. 2.00

UTGITT AV SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

HVER SJETTE DAG
I SJU ÅR HAR
VIETNAMESERNE
OPPLEVD
ET HIROSHIMA

1/2 million til PRR

*Solidaritets Norge - Vietnam
Boks 71 Kjeboen, Oslo 4*

Postgiro

www.pdf-arkivet.no (2026)

21 08 26

56 alliansefrie stater verden over har anerkjent PRR. Når skal denne forsamlinga gjøre det?

Regjeringa bevilger til Saigon—quislingene.

Den norske regjering har besluttet å gi 10 millioner kroner i humanitær hjelp til Vietnam. Beløpet skal formidles gjennom Røde Kors etter fordelingsnøkkelen 1/3 til Nord-Vietnam, 1/3 til Sør-Vietnam og 1/3 til FNL. Fra regjeringens side har det blitt sterkt framhevet at fordelingen har forandret seg siden 1967 da det ble gitt hjelp sist. Den gangen fikk nemlig FNL bare 10%, mens Nord- og Sør-Vietnam fikk 45% hver.

Tilsynelatende ser kanskje dette progressivt ut — FNL betraktes ikke lenger som en minoritetsgruppe: Frigjøringsfronten har blitt en likeverdig partner med både Nord- og Sør-Vietnam!

Likevel har en all grunn til å spørre seg hva slags linje DNA har i sin politikk overfor Vietnams folk. (Se ramma for uttalelse fra 1971.)

Dersom å «bekrefte sin solidaritet med det vietnamesiske folket...» betyr å gi penger til folkets fremste undertrykker Thieu, kan ikke regjeringens politiske vilje være særlig god. Regjeringen har formelt rett i at det finnes to administrasjoner, to hærer osv. i Sør-Vietnam. Men ingen kan lenger lukke øynene for at en hvilken som helst bevilgning til Thiens tvers igjennom korrupte regime, vil bli oppfattet som en politisk støtte til Saigon-regimet, uansett om det er humanitær hjelp det dreier seg om. Derfor kan ikke en slik bevilgning forsvares — i en kamp mot

Når denne artikkelen skrives, er regjeringssituasjonen uklar i Norge. Dette må derfor sees som en sammenfatning av hva regjeringen Bratteli har gjort — eller ikke gjort. Våre krav er i og for seg gyldige for enhver kommende regjering i Norge!

verdens sterkeste imperialist-makt må ikke formelle hensyn føre til at Norge er med på å forlenge det vietnamesiske folkets lidelser. Regjeringens politiske dobbeltspill må få en slutt — skal vi aldri få samsvar mellom DNAs teori og praksis?

I motsetning til regjeringens dobbeltmoral, har store deler av Vietnam-opinionen i Norge gått inn for en vilkårsløs støtte til PRR, den Provisoriske Revolusjonære Regjeringen i Sør-Vietnam. Det har derfor blitt satt igang en landsomfattende innsamling som har som mål å samle inn 1/2 million kroner til PRR. Innsamlingsaksjonen må bli Vietnam-opinionens aktive svar på regjeringens bevilgning.

Tidligere har vi også forsøkt å peke på dobbeltheten i regjeringas politikk i Vietnamspørsmålet. Selv om Norge formelt har anerkjent Nord-Vietnam, har det ikke blitt utvekslet ambassadører ennå. Hva har skjedd i den saken? Regjeringen har også formelt diplomatiske forbindelser med Saigon-juntaen. Tross gjentatte krav fra Vietnam-opinionen har ingenting skjedd her heller.

Likevel er det mest alvorlige regjeringas holdning overfor USA. Da faren for en alvorlig flomkatastrofe i Nord-Vietnam var overhengende, etter at USA hadde bombet både diker og damanlegg meget bevisst, ble regjeringa oppfordret til å ta utvetydig avstand fra dette. I et svar fra utenriksminister Cappelen til Vietnambevegelsen i Arbeiderbladet 2/8-72 heter det blant annet:

»Fra norsk side er det ved flere anledninger blitt tatt avstand fra enhver utvidelse og opptrapping av kamphandlingene i Vietnam... Det nærmeste mål for en politisk løsning vil være øyeblikkelig stans i krigføringen og etableringen av slike forhold i Vietnam at det vietnamesiske folk får frihet til selv å bestemme over sin politiske fremtid... Det ligger i det jeg her sier at Regjeringen selvsagt også meget sterkt må beklage den bombing som rammer diker i Nord-Vietnam.»

I hele svaret forekommer ikke ordet USA en eneste gang! At det er USA som umuliggjør... at det vietnamesiske folket får frihet til selv å bestemme... forsvinner i regjeringens ulne uttalelser. Når skal Cappelen forstå at en ikke «beklager» et folkemord som en mener går ut over den part en sjøl «støtter» i Vietnam-krigen. Det eneste den norske regjeringen har å gjøre, er å fordømme USA og skille mellom dem som angriper og dem som blir angrepet.

Men det er tryggest å gjøre onkel Sam

Forts. side 18.

Uttalelse til regjeringa

En solidaritetsdemonstrasjon for Indo-Kinas folk i Oslo den 1/9—72 samlet ca. 1500 mennesker. Ved avslutningsmøtet ble følgende uttalelse til den norske regjering vedtatt med akklamasjon:

»I Det norske Arbeiderpartis utenrikspolitiske landsmøteuttalelse fra 1971 heter det:

»Det norske Arbeiderparti bekrefter sin solidaritet med det vietnamesiske folk i dets frigjøringskamp.»

På denne bakgrunn må en i dag kunne kreve av en regjering utgått av Det norske Arbeiderparti at den offentlig tar utvetydig avstand fra USAs aggresjon i Indo-Kina, og spesielt fra det systematiske angrep på diker og damanlegg i Nord-Vietnam.

Videre må en kunne kreve at den innstiller såvel all hjelp til, som de diplomatiske forbindelsene med Thiens regime i Saigon, og anerkjenner den Provisoriske Revolusjonære Regjering som den eneste representant for det sør-vietnamesiske folk.»

For Vietnam utgis av Solidaritetskomiteen for Vietnam. Et årsabonnement koster kr. 15,-, og kan betales inn over postgiro nr. 20 83 13. Merk talongen hva beløpet gjelder. Abonnementet gjelder også andre trykksaker som Solidaritetskomiteen gir ut.

Innhold:

Norsk bevilgning til Saigon.	s. 2.
Passivitet er støtte til USAs terror.	s. 3.
Nixon: Lögn på lögn.	s. 4.
Presidentvalget i USA.	s. 5.
Offensiven.	s. 7.
Thieu isoleres.	s. 8.
Det befridde Quang Tri.	s. 9.
Nytt fredsforslag.	s. 10.
Vedlegg:	
Innsamlingsavis	
Solidaritet Norge-Vietnam.	
Intervju med J. Nyhamar.	s. 11.
Intervju med H. G. Franck.	s. 13.
Offensiv i Kambodsja.	s. 14.
Jane Fonda vitner.	s. 15.
Miljövernkonferanse?	s. 16.
Bryllup under bombereg.	s. 18.
Våpenfrakt til Vietnam?	s. 19.

Ansv. utgiver: R. Mikkelsen
Red. adr: For Vietnam.,
boks 71 Kjelsås
Oslo 4. Postgirokonto 20 83 13

ENDELIG:
FNL-MERKER I SALG IGJEN

Kjøp FNL-merker. Gi til dine kamerater.
Kr. 1,- pr stk. Se bestillingslista.

»Ingen av dem som besøkte ruinene av Haiphong etter angrepet den 16. april i år var i tvil om at dette var et nøye planlagt angrep. I noen av forstedene stod ikke et eneste hus igjen. Det var m.a.o. ikke snakk om bare noen få tilfeldige bomber fra et angrep rettet mot et eller annet strategisk mål. Det dreide seg om et teppe av bomber sluppet med full hensikt over en hel by.

Et sted fant jeg en istykkerslått dukke ved siden av noen hårlokker — her hadde et barn sovnet da bombene falt. Ødelagte pulter og oppbrente bøker var alt som var igjen av en skole. Og overalt ruinhauger — hele gater og boligkvarter lå i en eneste ruinhaug.»

Slik beretter en vietnameser om det som møtte ham etter et angrep på Haiphong. Et av de tusenvis av nøye planlagte forsøk på folkemord amerikanerne gjør i Vietnam. Det sprengstoffet USA har brukt mot Vietnams folk i løpet av sju år tilsvarer 450 atombomber av Hiroshimatypen — dvs. hver sjettede dag i sju år har vietnameserne opplevd et Hiroshima.

Men det enorme bomberegnet har ikke kunnet hindre framgangen i frigjøringskampen. Thieus regime blir mer og mer isolert. Den demokratiske fasaden med »parlament», »domstoler» og »landsbyråd» er forsvunnet. Igjen står det åpenlyse diktatur med sine terrormetoder. 50 000 er blitt arrestert i løpet av de siste par månedene (Dagens Nyheter, 23/8-72).

Men like sikkert som FNL/PRR befri et område fra Thieus diktatur, like sikkert regner de amerikanske bombene der etterpå! Er det da rart at vietnameserne ber om hjelp og støtte til frigjøringskampen? Har de ikke grunn til å spørre: Er ikke passivitet og likegyldighet farlig? Er det ikke slik at: den som tier, han gir sitt samtykke til USAs terror?

Hva kan så vi gjøre? Her hjemme har vi hatt ei Bratteli-regjering som har virket fullstendig låst fast både på armer

og ben — og med en diger plasterlapp for munnen. Passivt og nærmest likegyldig har den godtatt USAs Vietnampolitikk. Et par eksempler viser dette tydelig:

— den har ennå ikke fordømt USAs grusomme forbrytelser mot Indo-Kinas folk

— den likestiller DRV, FNL og Saigon når den bevilger penger til Vietnam (jfr. bevilgningen via Røde Kors). Dermed bidrar regjeringen til en politisk anerkjennelse av Saigon-juntaen, ved siden av at den er med på å forlenge krigen.

Norge kan ikke være bekjent av en slik Vietnam-politikk! Selv om regjeringssituasjonen er uklar i skrivende stund, er to ting klare:

1) Alle som støtter Vietnams folk, må i fellesskap kjempe for at regjeringen viser solidaritet med FNL/PRR.

2) Ledelsen i Arbeiderpartiet, det største politiske partiet i Norge, må tvinges til å føre en slik politikk, på Stortinget og i en eventuell regjeringssposisjon.

Delta derfor i solidaritetsarbeidet! Organiser deg i Solkom! Ta opp vietnamesernes sak hvor du enn ferdes på samme måte som EEC-motstanderne tok opp EEC-spørsmålet overalt og med alle! Vi så at det nyttet!

Støtt den vietnamesiske frigjøringskampen med penger — slutt opp om innsamlingsaksjonen »1/2 million til PRR»! Få andre til å gjøre det samme! På denne måten hjelpes vietnameserne direkte og materielt — pengene går betingelsesløst til PRR.

Høstens Vietnamuke er i tiden 30. okt.—5. nov. Slutt opp og bidra med ditt til å gjøre uka mest mulig vellykket!

Sørg for at den norske Vietnamopinionen kommer kraftig til uttrykk bak parolene:

USA UT AV INDO-KINA
1/2 MILLION TIL PRR — SOLIDARITET NORGE — VIETNAM

GOD VIETNAMPLATE

Ny, meget sterk Vietnam-plate laget av DFFG i Sverige kan fås fra Solkom. Inntil vår egen plate en gang kommer på markedet kan vi ikke sterkt nok rose svenskene for innhold og framsøring på denne plata. Den heter »Til det kjempende Vietnam» og titler som »Vietnams

folk står enat», »Vilken President», »Herr Ambassadør», »Tango I Saigon», og »Redda Dollarn» banger for innholdet.

Plata koster kr. 35,-. I oppkrav kommer et tillegg på kr. 7,40 fordi vi sender den i »Meget forsiktig» forsendelse.

Hvis pengene og bestillingen sendes inn over postgiro 20 29 81 med kr. 39,- blir plata direkte tilsendt, og da spares i allefall oppkravet og litt til.

Løgn på løgn

Nixon lovte foran presidentvalget 1968 at Vietnamkrigen skulle være over og alle amerikanske soldater hjemsendt innen neste presidentvalg (1972). Dette har vist seg å være rein løgn. De amerikanske terrorbombingene har aldri vært så tallrike og grusomme som i sommermånedene i år. Nixon streber derfor bevisst for å føre den amerikanske befolkning bak lyset. Han forsøker å dempe den alminnelige amerikanske opinionen bl. a.

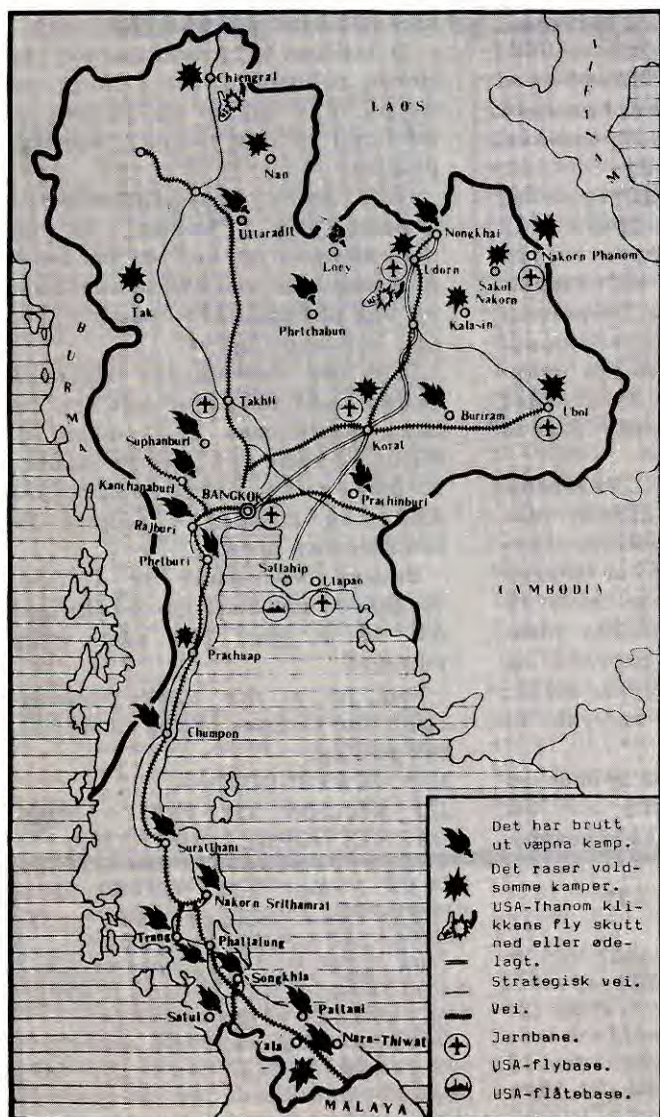
OPPTRAPPING

Da Nixon tok over var det 500 000 US-soldater i Vietnam. Etter hvert trakk han en del av disse troppene ut. Samtidig begynte hans berømte vietnamiseringspolitikk. Alt for mange amerikanske soldater var blitt drept. Den amerikanske opinion begynte å protestere. Ingen liker å få sin sønn eller mann hjem i kiste. Så han trakk de amerikanske soldatene ut, i stedet økte han flybombingene over Vietnam og Laos. Resultatet av denne nye terror-

bombinga var at flere vietnamesere ble drept enn før. Men ingen amerikansk president har brydd seg nevneverdig om vietnamesiske liv!

TONKINBUKTA

Tidlig i sommer minnela amerikanske minefartøyer havneløpet og kysten ut for de største nord-vietnamesiske havnebyene slik som f. eks. Haiphong. Dette har ført til at skipstrafikken til Nord-Vietnam – et fritt, internasjonalt anerkjent land – er betydelig vanskeliggjort. Dette er et meget grovt brudd på all internasjonal lov.

ved å stenge flyplassen i Thailand for pressefolk, ved å la sin drabant Thieu sensurere alle meldinger som kommer ut av Saigon osv. Nixon har aldri vært interessert i å stanse Vietnamkrigen, til det har de amerikanske økonomiske og politiske interessene vært for sterke. Nixon juger i ord, men hans gjerninger taler for seg.

Utenfor Vietnams kyst ligger det i dag (slutten av september) mellom 9 og 11 amerikanske hangarskip og over 60 krigsskip av forskjellige typer. Ombord i disse hangarskipene fins det hundrevis av jagerbombefly og 42 000 mann. Dette er tall fra juli. De seinere tall som DRV opererer med er ca. 60 000 marinesoldater i den sjuende flåte. Disse flya og disse kanonene har ett vesentlig oppdrag – bomb så mye du kan, bomb dette landet tilbake til steinalderen. De sendes avgårde til Nord-Vietnam for å bombe slike psykologiske mål som sjukehus, barnehager, folkeskoler, de bomber de store byene for å skape skrekk og redsel (bl. a. havnebyen Haiphong som ligger 10 mil øst for Hanoi lagt i ruiner), de bomber diker, demninger, rismarker osv. osv. Dessuten brukes disse flya til å bombe FNL-tropper i Sør-Vietnam. Samtidig foregår det jevnlig miljomordet i sør som har ført til at titusener av kvadratkilometer med jord og skog er ødelagt for tiår framover.

THAILAND

Newsweek skriver 3. juli i år at det er liten grunn til å tvile på at Thailand skal avløse Sør-Vietnam som USAs viktigste base i Sørøst-Asia. For to år siden begynte Nixon å redusere styrkene i Thailand. Dette resulterte i at enkelte flybaser som f. eks. Nam Phong som ligger nær byen Khon Kaen og Takhli som ligger rett nord for Bangkok, ble lagt ned. Kort etter at FNLs offensiv hadde startet i april i år gjorde Nixon retrett og ga ordre om å bygge ut flybasene i Thailand. Amerikanerne har pr. september 7 flybaser i Thailand. Nakhon Phanom som ligger ved Mekong-elva rett ved grensa til Laos, Ubon Ratchathani som ligger sørøst ved Kambodsja, Korat, Uthapao, Udorn som ligger i øst, Takhli og Nam Phong.

Thailandkartet viser USA's flybaser og flåtebaser. Vi ser at de fleste flybasene ligger nær Vietnam og Laos der det daglig drar bombefly.

Flybasene eies av Thailand. Statsministeren Thanom Kittichachorn har ikke kommet med noen innvendinger mot amerikanernes nærvær. Tvert imot. Mange av de høyere tjenestemenn innen politi og det militære får fortjeneste av amerikanerne. Ammunisjon og drivstoff

.....forts. side 12

De nye demokratene – gamle ord med nye vendinger, eller?

Presidentvalget i USA:

Fortsetter krigen i Indo-Kina ?

Ballong-showet i USA har for lengst begynt. En overlegen og seiersviss Nixon mot en pågående McGovern som har alle meningsmålinger mot seg. I skrivende stund er stillingen 59 % – 31 % i Nixons favør. Nå måtte alle forandringer bli til det

Ved første blick står McGovern fram som en fredsfyrste. Full amerikansk tilbaketrekking fra Vietnam innen 1. oktober i år, var et av kravene til demokratene. Alle USA-styrker skal ut av Indo-Kina «øyeblikkelig og fullstendig», og slutt på alle krigshandlinger når McGovern overtar presidentembetet. Amerikansk militærhjelp til Saigon og andre regjeringer i Indo-Kina vil bli stanset.

– Er McGovern anti-imperialist? kan en spørre. Dessverre, nei. Han støtter Israel fullt ut – noe som får tidsskriftet «Ramparts» til å advare ham: Tenk deg om før USA får et Vietnam i Midt-Østen også...

Vi skal ikke her filosofere om McGovern er en «bra og ærlig fyr på bunnen», eller om han sleskt serverer stemmeflesk. Når USA begår folkemord i Indo-Kina, skyldes ikke det at de har en dårlig president og dårlige rådgivere. Det er heller ikke tilfeldigheter som har ført til at USA hadde over en halv million soldater i Vietnam og at folkemordet hver dag fortsetter med avansert teknikk, gass og napalm. Krigen i Indo-Kina er en konsekvens av den økonomiske utviklingen i USA.

STORKAPITALENS MAKTT

Den valgte president står formelt sett fram som et produkt av folkeviljen. Demokratiet har seiret, heter det. Dette er feil.

I USA siler de med den reelle økonomiske makt ut sine kandidater. For det koster ufattelig mye å gjennomføre en valgkamp. Når det gjelder utgifter til TV, radio og andre media, setter loven en øvre grense på 14,5 millioner dollar (!) pr. kandidat. Nixon-kampanjen lider ikke av penge-mangel. Han har tillit hos de økonomiske eliter. Økonomien lysner omsider i USA. Bilproduksjonen har steget, produksjonen av råjern likeså. Børsindeksen går opp, og storkapitalen jubler over rekordhøye profitter i andre kvar-

bedre for McGovern, ble det sagt. Ennå har en til gode i amerikansk historie å oppleve at et så stort forsprang blir tatt igjen, men gallup'er har jo tatt feil før...

tal av 1972. F.eks. viser General Motors regnskaper at profitten etter skatter er 723 millioner dollar bare i 2. kvartal i år – mot 567 millioner samme tidsrom i fjor. IBM-konsernet, opp fra 255 til 312 millioner dollar. Dow Chemical som bl.a. lager napalm, opp fra 42,3 til 52,4 millioner dollar. De fleste industriedere ser lysere på 1973 enn inneværende år. Vel og merke om Nixon blir sittende. McGovern har framstått som en økonomisk villman og ekstremist i øynene på en del Wall Street-kakser. Da han ble nominert, dumpet aksjekursene straks ned noen hakk.

DOBBELTPOLITIKK

Men å gå for hardt ut mot storkapitalen, ville innebære et politisk selvmord i USA. – Derfor, for å sitere en businessspaltist i Newsweek – tenker en del investorer at McGovern standpunkter bare er kampanjesnakk, og at han må modifisere sine standpunkter. Det har da allerede begynt å skje. En hører lite til selskapsskatten som skulle innbringe 17 milliarder dollar ekstra. I det hele: Han har begynt å tale mer på linje med de gamle prinsipper for å få støtte på høyresida i det Demokratiske partiet. Venstrekreftene som så ham som eksponent for de nye

progressive, har begynt å få kalde føtter. Men de var for få til at McGovern kunne greie seg alene med dem, så standpunktene er mildnet både for å tekkes donatorene – de «feite kattene» som amerikanerne kaller dem, og for å trekke flere stemmer. Han faller mellom to stoler, og fanger ikke opp verken de under 30 år (Nixon leder 61–36) eller de breie masser av middelaldrende i tilstrekkelig antall.

HVEM STØTTER?

McGovern fikk et svekka utgangspunkt i og med at bossene i fagforbundene ikke ville gi ham sin støtte. Amerikanske LOs president gikk inn for Nixon, men en etter en har nå forbundene tatt stilling. I skrivende stund har omkring 25 av dem med en medlemsmasse på godt over 6 millioner gått inn for McGovern – mens bare 2,4 mill støtter Nixon. Og det betyr mer penger for McGovern – bare lærerne vil gi 250 000 dollar. Men en må her understreke at fagbevegelsen ikke står enhetlig bak sine ledere når de støtter McGovern. Store grupperinger har åpent uttalt at de trosser forbundslederne og vil stemme med Nixon.

Og ennå har ikke de «feite kattene» kommet på gli. «Mitt hjerte er med McGovern, men

Populisten McGovern

ikke lommeboka,» sa en av dem. Og John Loeb som i 1968 skaffet 90 000 dollar i gaver og 100 000 i lån til demokratene, bare rister på hodet nå. McGovern har utnyttet dette ved å si at han baserer seg på de små bidrag. Alle de frivillige som samler inn småsummer på grasrot-planet utgjør grunnlaget, hevder han. Men store summer er også ute og går. »McGovern vender seg mer og mer til de tradisjonelle kilder for demokratenes store bidrag», bemerker New York Times allerede den 18. mai. Og i juni skriver New York Post: »McGoverns stab hevder å ha skaffet 1,3 mill. dollar i går, og venter å få inn 5 millioner til i løpet av de neste to ukene.»

I det hele – de små bidrags-yterne strekker ikke til når totalsummen for hele kampanjen er hele 35 mill. dollar. Han må til bankierene, industrimagnatene og de gamle tradisjonelle demokratstøttene. Med andre ord, til de som kontrollerer det systemet McGovern hevder å ville forandre.

MOTSIGELSER

Vi kan altså oppsummere at McGovern får støtte fra storfinansens og må modifisere seg deretter, men støtten er ikke helhjertet. Det kan ha sammenheng med at noen vil tjene på en av hans programposter: å fordele ca. 43 milliarder dollar fra de velstående til lavtlønnsgruppene. Dette betyr ny kjøpekraft som bestemte hjemmemarkedsindustriregner kan suge opp.

Derimot må hans bebudete forsvarsreduksjoner skape bekymringer hos andre. Budsjettet skal reduseres med 32 milliarder over 3 år, og det står i skarp

kontrast til Nixons nye opptrapninger. I budsjettåret 71/72 gikk 61 prosent av statsbudsjettet, eller 107,5 milliarder dollar til betaling for fortidige, nåværende eller framtidig krigføring. Økonomer har regnet ut at siden 1965 hadde krigen i Vietnam kostet det amerikanske folket over 420 milliarder dollar i skattepenger.

BLOD OG SKATTER

Mens fly- og den avanserte elektronikkindustri tjener skyhøyt på krigen i Indo-Kina, fortsetter folkemordet. I 1971 ble minst 800 000 tonn bomber av alle slag sluppet over Indo-Kina. 55 000 amerikanske soldater drept, over 300 000 såret. I Vietnam er minst 1,5 millioner drept. Krigsutgiftene brukes ikke bare til totalødeleggelse av asiatiske land – det svekker også den økonomiske stilling for de breie lag i USA. Stadig økende inflasjon, høy arbeidsledighet og forringete sosiale ytelser. Inflasjonen har steget fra 0,9 prosent i 1961 til ca. 4–5 prosent i 1972, arbeidsledigheten ligger på 5,6–6,1 prosent. Prisene har steget 18 poeng på indeksen i løpet av Nixons regjeringperiode. Dette er forhold som McGovern spiller på, og lover å rette opp. Arbeid til alle som kan arbeide! er ord som teller i dagens USA.

– Det er galt at 38 prosent av selskapene i dette landet ikke betalte inntektsskatt i 1971 i det hele tatt. Det er galt at ITT bare betaler 5 prosent, og Texaco 3 prosent, mens dere betaler etter en skattetabell som krever 14 prosent av de 1000 første skattbare dollar dere tjener, framholdt McGovern i en tale holdt i Ohio

den 4. sept.

Om storkapitalen også er enig i dette, er en annen sak. Men han har brei støtte til sitt forslag om nedskjæring av forsvaret. 58 prosent er enig, 32 prosent går imot.

SAIGON OG HELLAS

Andre utenfor USA er også bekymret over McGovern. »Presidents Thieu i Saigon skal ha brukt uttrykk som »en galning» og »en fiende av det sørvietnamesiske folket som har krøpet til de blodtørstige kommunistene på skjelvende hender og føtter.»

Også oberstene i Hellas frykter det verste. McGovern har tenkt å inndra all støtte også her. Juntaen støtter derfor Nixon, og den har til og med bidratt økonomisk til hans valgkampanje. Like bekymret er vel også Nixons bror, Donald Nixon, som har interesser i Hellas.

Når det gjelder Nord-Vietnam, er det ikke kommet noen uttrykkelige støtteerklæringer til McGovern, men hans kampanje omtales med respekt, som det heter.

En kan virkelig spørre seg om McGovern har gjort nok for å støtte de indokinesiske folkenes kamp. Løfte om total tilbaketrekking, javel. Men da bombingene av dikene pågikk for fullt, var McGovern stum. FNs generalsekretær, Kurt Waldheim, og lederen for Kirkenes Verdensråd fordømte bombingene. McGovern sa ingenting. Han kunne ha slått til og hengt ut Nixon som den løgner han er, han kunne til og med reist til Nord-Vietnam selv og fortalt om ødeleggelserne. Han gjorde det ikke.

Dette har sikkert den voksende

Vietnam-opinionen i USA merket seg. Mange desillusjonerte progressive har forlatt McGovern og søkt over i Socialist Workers Party eller andre venstregrupperinger som kjemper mer bevisst for minoritetenes og de arbeidsløses retter.

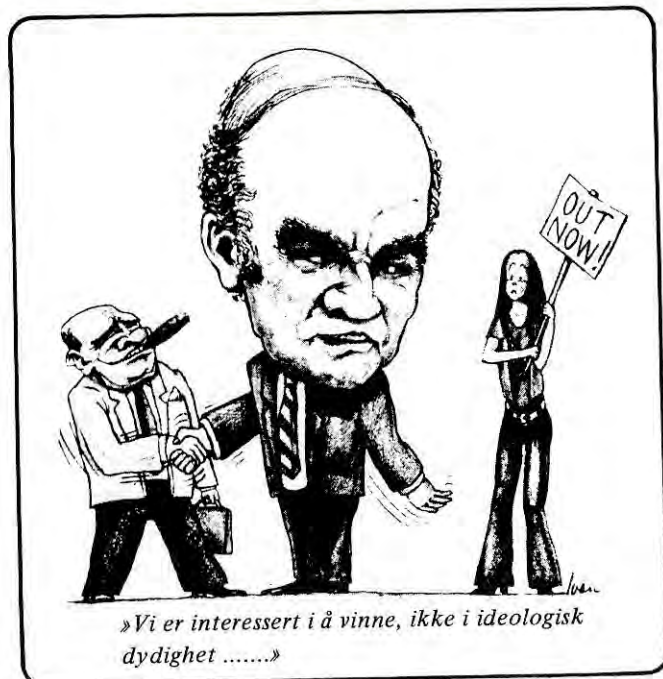
DYSTERT

Etter all sannsynlighet blir Nixon gjenvalgt. Det betyr ytterligere opptrapping av krigen. Da han minela Nord-Vietnams havner, viste en Gallup at 64 % mente det var rett. 55 % var for fortsatt bombing – 32 % imot. Derimot vil 76 % ha hjem de amerikanske styrkene hurtigst mulig – 21 % er imot. En sterk Vietnamopinion kan stagge Nixon. I USA finnes det ingen enhetlig og samlet bevegelse. Det er en svakhet. Men mange organisasjoner gjør likevel godt arbeid. F.eks. Vietnamveteranene som vet hva de snakker om – og er gode såkalte patrioter.

Videre kunne en langt sterkere betoning av krigen nå i valgkampanjen ha avslørt Nixonpolitikkens sanne ansikt. Når støtten er så stor som tallene over, er det fordi folk tror at Nixons metoder vil gjøre slutt på krigen. Dessuten har han tilslørt realitetene ved å gjøre det hele til et økonomisk spørsmål. Det sier vel også New York Times indirekte når de (28. sept. 72) støtter McGovern fordi han taler for mer humane verdier og mot skingrende nasjonalisme og kynisk maktspill.

Og til slutt: Ikke uvesentlig er det at demokratene har sjanse til å få solid flertall i kongressen. Dette har for betydd press mot presidentens politikk.

I alle fall ser det ut til at de indokinesiske folkenes kamp må føres konsekvent videre. FNL, PRR og Nord-Vietnam vil trenge all den støtte de kan få, uansett utfallet av presidentvalget i USA. Gi derfor til aksjonen »Solidaritet Norg-Vietnam, 1/2 million til PRR!»

Materiale fra War Resisters League
US News & World Report, 7/8,
21/8 og 18/9–1972
Solidaritetskomiteens studiesirkel
New Perspectives, nr. 2/1972
Ramparts, juni og sept. 1972
Kommentar, nr. 2 og 7/1972
The Militant, 4/8 og 11/8–1972
Time 8/5, 11/9 og 25/11–1972
Newsweek 17/7, 24/7 og
11/9–1972
Vietnam Courier 1/11–1971
Asia Awakes, Dick Wilson, 1972
New York Times 18/5
New York Post 11/6
Dagbladet 24/8 og 22/9

Hva skjer i Vietnam nå?

Offensiven som begynte de siste dagene i mars 72, har nå stått på i 6 måneder. Offensiven har gitt USAs vietnamiseringspolitikk et alvorlig tilbake-slag. Den har betydd at styrkeforholdet mellom FNL og USA-imperialistene og Saigon-juntaen er forskjøvet i FNLs favør:

- o 220 000 av fiendens tropper er satt ut av spill, iberegnet 20 000 tilfange-tatte soldater.
- o 6 infanteri-divisjoner, 30 regimenter, 155 bataljoner, 10 nøkkelregimenter, 20 artilleri-bataljoner fra marionettens hovedstyrke er slått ut.
- o 5400 militære kjøretøyer iberegnet 1800 tanks og panservogner er tatt eller ødelagt.
- o 1300 fly er skutt ned eller ødelagt på bakken.
- o 310 krigsskip er satt ut av spill.

FNL-soldater beskytter Saigontropper. Snart er bare Saigon igjen for quislingene.

Offensiven fortsetter

I løpet av denne perioden har 2 millioner mennesker reist seg og gjen-vunnet kontrollen over sine egne tett-steder og landsbyer. Store mengder av konsentrasjonsleire er oppløst og øde-lagt.

Meldingene fra Vietnam i disse dager forteller om en stadig militær aktivitet for å utslette og spre marionettehæren. En annen viktig ting som foregår er en konsolidering av de områdene som er vunnet, og sikring av disse slik at de kan bli en styrke i den videre kampen mot en endelig seier.

Ved å ta for oss de ulike delene av Sør-Vietnam og gjøre opp den militære

situasjonen i disse områdene.

I den nordlige delen

Her har de tidligere seirene vært størst i løpet av offensiven. Provinshoved-staden Quang Tri ble erobret 1. mai. Siden har vi stadig fått melding om at Saigon-juntaens soldater har klart å ta den tilbake. Men til tross for atskillig amerikansk luftstøtte, har dette aldri lyktes. Grunnen til at disse meldingene er kommet har flere årsaker: Saigon-juntaen vil gjerne vise at de er sterke, derfor sier de at de har erobret noe for deretter å tape det igjen. Elementer

innen Saigon-juntaen ønsker å framstille situasjonen lysere enn den egentlig er for ikke å bli offer for Thieus utrensk-ning.

Går en lenger sørover til Hue og Da Nang, så har disse stedene vært under meget sterkt press den siste tida, særlig etter det store nederlaget som Saigontroppene led i Que Son-dalen. Dette førte også til at Thieu ga to av sine generaler sparken i tillegg til alle de andre som har forsvunnet i løpet av offensiven.

Området omkring Saigon

I løpet av offensiven har hovedvei nr. 13 vært utsatt for harde angrep fra FNLs side. Fra april og ut juli ble det drept, såret eller tatt til fange 22 000 US og Saigon-tropper. Denne hoved-veien går fra Saigon og nordover og blir betraktet som meget viktig strategisk sett. Juntaen har her bygd et av sine aller sterkeste forsvarskjeder og sta-sjoner en enorm Saigonstyrke der som blir ledet av amerikanske »rådgivere». Hovedvei 13 er fortsatt blokkert og FNL holder viktige avsnitt på veien. Thieu har beordret spesielle mobile styrker til området rundt Saigon for å forsvare byen mot ventede angrep.

Mekongdeltaet

Det har blitt sagt tidligere at den som har kontrollen over Mekongdeltaet også

Stadig flere steder vaier FNLs flagg!

Forts. side 18.

THIEU - ensom diktator

Den vellykkete offensiven til FNL, som har pågått siden mars i år, har igjen brakt den demoraliserte hæren og administrasjonen i Saigon fram i folks bevissthet. FNLs reorganisering av tidligere okkuperte områder står i skarp kontrast til den vaklende administrasjonen i Saigon. Om

USA og Thieu tidligere har lukket øynene for de politiske realiteter i Sør-Vietnam, må de siste månedene ha virket tilstrekkelig som en vekker. Hele regimentet av marionettehæren har gått over på FNLs side, soldater og høyere offiserer har desertert i tusentall.

RETTSSAKER MOT OFFISERER

Tidligere har det vært vanlig at generaler som har lidd militære og politiske nederlag fikk reise ut at landet med en pensjon å leve på, av og til med fordekte kontanter fra USAs etterretningstjeneste. Nå mer enn noengang er trangen ut stor i Saigon. Thieus administrasjon ser realistisk på det politiske klimaet og vil ut av landet mens det ennå er tid. Men Thieu har satt

en effektiv stopper for det ved å nekte visa til utlandet, et forsøk fra hans side på å bremse isoleringen av ham selv. Og i Saigon føres rettssaker mot hans egne offiserer i stor stil. Brigadegeneralen, som ledet divisjonen som ble slått i Quang Tri 1. mai, er arrestert sammen med 40 andre offiserer fra hans stab. Forsvarsministeren er avsatt pga. korrupsjon. Det er etter hvert svært få Thieu har tillit til og enda færre som har

tillit til ham. Thieus administrasjonsledere fra landsbynivå til distrikts- og provinsnivå gir hverandre skylden for nederlagene.

FULLMAKTSLOVER

Konfliktene innenfor administrasjonen har blitt enda bitrere etter at Thieu den 28. juni erklærte gyldig lover som gir ham fullmakter i 6 måneder når det gjelder saker som angår økonomi, sikkerhet og forsvar. Thieu kunne få igjennom disse fullmaktene først etter omfattende manøvreringer i parlamentet. Ved snedige tiltak sørget Thieu for at bare 27 av senatets 60 medlemmer var til stede da avgjørelsen ble fattet. Informerte kilder hevder dessuten at Thieu måtte deponere 10 000 dollar for hver senator i utenlandske banker.

Fullmaktslovene har innført forbud mot streiker og demonstrasjoner. Brudd på disse kan straffes med opp til 2 års fengsel. Pressesensuren er blitt skjerpet og overvåkingen av regimets motstandere mer omfattende. Portforbud er innført i byene fra kl. 20,00 til kl. 06,00. Politiet kan foreta arrestasjoner uten arrestordre, og gjør det også. I løpet av de siste månedene har Saigon-juntaens politi arrestert over 50 000 mennesker.

22. august vedtok Saigon-juntaen å avskaffe valgene i landets mer enn 10 000 landsbyer. Det hevdes at landsbylederne i de landsbyene som er under Saigons kontroll har hatt lettere for å bli valgt hvis de står på god fot med landets 44 distriktsguvernører, og at det har betydd mer enn om de har hatt landsbyfolkets tillit. Etter det nye systemet vil omtrent alle ledende personer i Sør-Vietnams administrasjon bli utnevnt. Det er de 44 distriktsguvernørene – direkte underlagt Thieu – som har fått i oppdrag å reorganisere

Thieu får vennlige klapp og gode råd fra Nixon

.....forts. s. 19

Folkets revolusjonære komité grunnlagt i Quang Tri

Landsbybefolkningen tar i mot de seirende FNL-soldater.

Quang Tri-avdelinga av Den nasjonale frigjøringsfront erklærte i et kommune den 5. juli 1972 opprettelsen av Folkets revolusjonære komite for provinsen. Den skulle ha følgende sammen-setning:

Formann: Le San, en revolusjonær veteran som har vært aktiv patriot siden 1930 og har ledet folket i provinsen mot franskmennene og USA.

Viseformenn: Nguyen Sanh, tidligere visepresident i Motstands- og administrasjonskomiteen i Gio Linh-distriktet. Mme Tran Thi Hong, leder av Sammen-slutninga for kvinnenes frigjøring i Quang Tri. Dessuten består komiteen av 11 andre medlemmer, 2 medlemmer kommer fra provinsens FNL-avdeling, en delegat fra Folkets væpnede frigjøringsstyrker, mange intellektuelle patrioter og framstående personligheter.

Quang Tri FNL og Folkets revolusjonære komite har sendt ut en appell til befolkningen. Etter at den slo fast framskrittene til hæren og folket i krigen mot USAs aggresjon og for nasjonal frigjøring de siste årene, sa den:

... »På bakgrunn av den nye situa-sjonen og oppgavene: Slå ned fiendens motangrep, forsvare fedrelandet og bidra til frigjøringa av Sør-Vietnam på en effektiv måte, forsvaret av Nord og fredelig gjenforening, vil FNL og Folkets revolusjonære komiteer i Quang Tri oppfordre inntendig til alle lag av folket, ungdom, kvinner, fagforeninger, bønder, ungpionerer, mødre- og eldre-organisasjoner, religiøse grupper, ledende personer i industri og handel, intellektuelle, sivilbefolkningen og sol-dater:

1. Å forene kreftene i å forsvare den revolusjonære makt, fullt utnytte mulig-hetene til den revolusjonære makten i de frigjorte områdene, forsvare og bygge

fedrelandet og skape et nytt liv.

2. Å føre ut følgende slagord: Hver eneste innbygger er en stridsmann, hvert hus, grend og landsby er en festning. Alle må uten frykt bekjempe fienden, bestemt drive dem tilbake hver eneste gang de skulle komme, organisere sivilt forsvar, tjene kampen, opprettholde lov og orden, tilbørlig bekjempe røvertokter i lufta og til vanns, forrædere og agenter som hårdnakket og steilt fortsetter med sin undergravende virksomhet. Å gjøre deres beste i å forsyne fronten og slagmarka for å hjelpe til med å bekjempe fienden. Å aktivt bygge væpnede og politiske styrker i byene, landsbygda og i høylandet.

3. Å gjenoppbygge og utvikle produksjonen som en nødvendighet for å få nok mat til motstanden, sikre rishøsten, dyrke opp store områder med grønnsaker og annen grøde, gjenreise fisket, skogbruk, håndverk, handel og transport og kommunikasjon.

4. Å normalisere livet på en rask måte, hjelpe hverandre med å bygge opp hus, grave grøfter, organisere forebyggende hygiene, se etter barna, ta vare på eldre, syke og skadede soldater, hjelpe nød-stedte familier, overtale deres ektemenn,

sønner og brødre som tvangsmessig er innrullert i fiendens hær om å vende tilbake til deres pårørende for å ta del i gjenoppbygginga, ta godt vare på eiendom som tilhører fraværende.

5. Gjøre av med restene etter det gamle regimets undertrykkende, fordervende og reaksjonære kultur, utrydde analfabetisme og andre av US-Thieus sosiale onder, gjenopprette vårt folks sunne og enkle levevis og moral.

Ved denne anledning vil FNL og Folkets revolusjonære komite i Quang Tri oppriktig oppfordre offiserer og menn, ansatte og funksjonærer i Saigon-administrasjonen som har tatt feil eller blitt tvunget inn i tjeneste hos fienden, å anvende alle tenkelige muligheter til å flykte eller rette sine våpen mot US-Thieu-klikken, å vende tilbake til sine hjemland og gå sammen med sine naboer for å gjenoppbygge fedrelandet og bidra til å frigjøre sine hjem og fedrelandet.»

Som en konklusjon rettet appellen seg mot Quang Tri-hæren og folkets vilje til å forsvare og bygge provinsen sin, tappert fortsette kampen og produksjonen og på denne måten forene hele det sør-vietnamesiske folket i kampen til USA drar ut, og quislingene faller.

Nytt fredsforslag fra PRR

*Fred og idyll i en vietnamesisk landsby --
over truer amerikanske bombefly*

For en tid siden lanserte Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering, PRR! sitt 7 punkts forslag til fred i Vietnam. Et forslag som vant støtte og sympati verden over, fordi det ble sett på som et rettferdig fredstilbud og som en garanti for varig fred. Men en varig fred for Vietnams folk betyr slutten på USAs utbyttingsmuligheter. Derfor er økt terrorbombing det eneste svaret Nixon har gitt på fredsforslaget.

At PRRs vilje til fred er

alvorlig ment, viser et nytt fredsforslag. Dvs. det er det »gamle» 7-punkts-forslaget, men deler av det er videreutviklet nettopp for å sikre en fredelig løsning på konflikten.

Vi siterer fra en pressemelding fra PRRs informasjonskontor i Oslo: »Hvis man skal komme fram til en rettferdig løsning på Vietnam-problemet og sikre en varig fred i landet, må regjeringen i USA oppfylle følgende to krav:

1. Respektene det sørvietnamesiske folks rett til virke-

lig uavhengighet og rett til selvbestemmelse, stoppe aggresjonskrigen i Vietnam, bombinga, minelegginga og blokaden av den Demokratiske Republikk Vietnam, oppgi »vietnamiserings»-politikken, stanse alle militære aktiviteter i Sør-Vietnam, hurtig og fullstendig trekke tilbake alle amerikanske tropper, rådgivere, militærpersonale, teknisk personale, våpen og krigsmateriale, ødelegge alle basene i Sør-Vietnam, opphøre med alt militært engasjement i Vietnam og oppgi støtten til Nguyen van Thieus marionetteregime.

2. En løsning på de indre problemene i Sør-Vietnam må ta utgangspunkt i den aktuelle situasjonen der, at det er to administrasjoner, to hærer og andre politiske krefter i Sør-Vietnam. Det er nødvendig å oppnå nasjonalt samhold og partene i Sør-Vietnam må forenes på grunnlag av likhet, gjensidig respekt og akseptering. Folket må sikres demokratiske rettigheter. For å oppnå dette mål, er det nødvendig å danne en provisorisk nasjonal samlingsregjering bestående av tre like parter som skal styre landet i overgangsperioden og organisere frie og demokratiske valg.» (1/3 fra PRR, 1/3 fra Saigon-administrasjonen, men ikke Thieu, 1/3 fra andre politiske grupperinger. Vår anm.)

I en kommentar til fredsforslaget fra Nord-Vietnams regjering står det bl. a.: »Dette syn er logisk, fornuftig og

rettferdig. Bare en slik løsning kan få slutt på krigen og gjenopprette varig fred. PRR har høytidelig erklært sin villighet til å komme til enighet med USA-regjeringen om at verken et kommunistregime eller en USA-betalt marionetteregjering skal innsettes i Sør-Vietnam, og at det sørvietnamesiske folket er fri til å opprette en provisorisk nasjonal samlingsregjering som ikke skal domineres av noen av partene. Dette rettferdige syn og denne ærlige holdning fra PRR har fått sympati og støtte fra brede lag av verdens folk. La USA-regjeringa gi et svar på dette forslag fra PRR og vise om den ønsker å fortsette krigen eller løse Vietnamspørsmålet på fredelig vis. Hvis USA-regjeringa forhandler med andre hensikter enn en fredelig løsning på Vietnamspørsmålet i sinne, vil forhandlingene dø ut, krigen vil fortsette og ansvaret for dette vil fullstendig ligge hos USA-regjeringa.»

Forslaget har vunnet støtte verden over — bl. a. fra Sverige. Men fra den norske regjeringa er det i skrivende stund ikke kommet et pip. En slik passiv offisiell norsk Vietnam-politikk kan vi ikke godta nå når USA bomber som aldri før. Bli derfor med og reis en kraftig folkeopinion mot denne politiske likegyldigheten — en likegyldighet som i praksis støtter USAs folkemord.

Når skal Nixon og Kissinger slutte å sirkle rundt PRR's fredsplan

innsamlingsavis

Nr. 1 — Høsten 1972

Pris 25 øre

Solidaritet Norge-Vietnam

Før og etter

HER BYGGES HUNDREVIS AV
NYE HJEM

*i Hanios utkant. Området ble bygd
opp i all hast i 1971 etter de harde
bombeåra 65-68. Mange familier
fikk nye hjem mot slutten av
fjoråret.*

USA:s bombing

ETT ÅR SEINERE ER ALT
BOMBET

*I løpet av formiddagen 27. juni
1972 ble det nybygde området
jevnet med jorda. Bare skjellet-
tene av bygningene var igjen ...*

1/2 million til PRR
Solidaritet Norge - Vietnam,
Boks 71 Kjelsås, Oslo 4

Postgiro

21 08 26

Det nytter

Innsamlingsaksjonen Solidaritet Norge-Vietnam har pågått i snart et halvt år. Vårt mål er å samle inn en halv million kroner til folkets revolusjonære regjering i Sør-Vietnam, PRR.

Indo-Kina, og spesielt Sør-Vietnam har måttet tåle det frykteligste bombe-regn historien kjenner til. Da USA satte inn sitt siste våpen – bombing i full skala, med all den kraft USA har til rådighet – var det mange som spurte: Kan de tåle det?

Neste spørsmål som meldte seg – Kan våre kroner utrette noe mot milliardene av dollar som USA og dets krigsindustri satser?

Til nå er vel 70 000 samlet inn. I tillegg kommer bevilgninger på 40 000 som ennå ikke er overført til vår postgiro 21 08 26. Det er det beste resultat vi har nådd på så kort tid. Pengene er samlet inn ved aktivisters arbeid på gater og torg. Vi har ikke hatt tilgang til de store pengesekkene. De 70 000 uttrykker derfor tusenvis av nordmenns solidaritet med Vietnams folk og deres krav om at angripermakten USA må trekke seg ut av Indo-Kina, stanse terrorbombinga og overlate til folkene der å bestemme sin egen framtid.

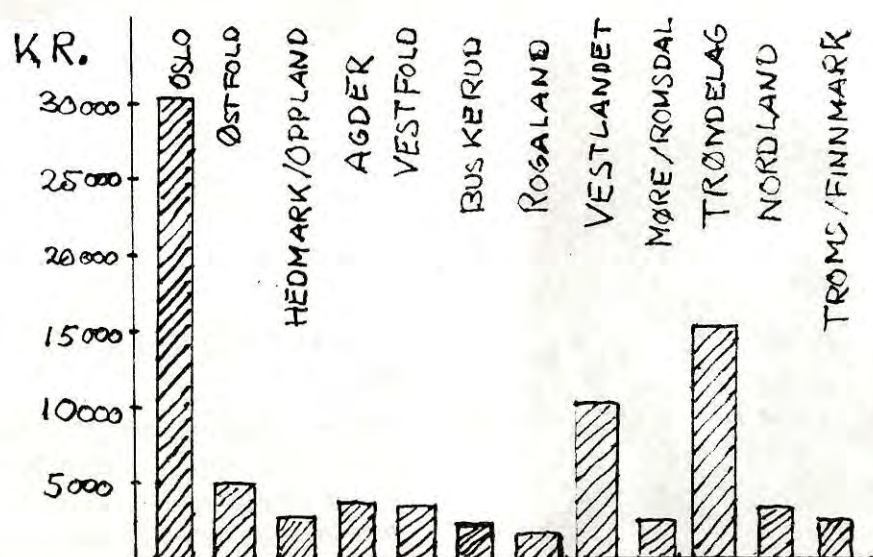
Støtte-annonsene i Trondheim, Bergen, Larvik, Arendal, Steinkjær, Oslo

m. fl. var eksempler på brei politisk og folkelig oppslutning om Solidaritet Norge-Vietnam: Senterungdommen, kristelige, AUF, SF, SUF(m-l) m. fl., fra prester og kommunestyremedlemmer til arbeidere og husmødre.

Men dette gjelder ikke alle steder. Forholdsvis få steder drives aksjonen jevnlig og aktivt. Målet må bli at alle dem som i dag støtter passivt følger de aktives eksempel. Tror du det er vanskelig, eller at folk er negative? Det trodde kanskje de unge kunstnerne i Oslo som startet kunstlotteriet også (se intervju på et annet sted i avisa). Men bildene strømmet inn på få uker bare etter at et brev var sendt ut.

Ikke alle har anledning til å stå på et gatehjørne med ei innsamlingsbøsse eller være med på aksjoner. Men kanskje du kan ha ei lita bøsse stående på bordet, eller la ei innsamlingsliste sirkulere blant arbeidskameratene? Eller foreslå en bevilgning i fagforeninga, elevsamfunnet eller en annen forening du er medlem av? Alt dette krever at vi ikke frykter å diskutere og snakke med folk. Men Vietnams folk kjemper for en rettferdig sak, frigjøring fra nasjonal undertrykkelse. Det er en sak folket i Norge kjenner – og støtter.

SOLIDARITET NORGE-VIETNAM 1/2 MILLION TIL PRR

DISTRIKTSVIS OVERSIKT OVER INNSAMLINGA
TIL NÅ (SEPTEMBER-72)

— Fagbevegelsen må øke støtten !

Egen våpenproduksjon – en del av kampen.

Avdeling 34 av Norsk Jern og Metall fordømmer på det sterkeste USAs folkemord i Vietnam. Etter en diskusjon i avdelingen uttrykker de i en uttalelse sin støtte til og solidaritet med det kjempende vietnamesiske folket. Og de henstiller til fagbevegelsen å øke støtten til det vietnamesiske folkets rettferdige kamp.

Dette er en av flere uttalelser fra fagbevegelsen det siste året. Den internasjonale solidariteten med undertrykte i andre land er levende på arbeidsplassene. For mange er Vietnam et nytt Spania. Solidaritetsarbeidet for det spanske folkets kamp var omfattende i Norge før og også etter 2. verdenskrig. Men hvordan øke støtten til Vietnams folk, som trenger vår solidaritet nå?

Innsamlingsaksjonen »Solidaritet Norge-Vietnam» har fått tilslutning på en rekke arbeidsplasser. Og den har betydd en reell mulighet for hver enkelt arbeider, til aktivt å gi den økte støtten til Vietnams folk, som avd. 34 oppfordrer til! EEC-kampen har vist at det er den aktive oppslutningen fra hver enkelt arbeider, som har grunnleggende betydning, hvis en vil oppnå avgjørende resultater. »Solidaritet Norge-Vietnam» gir muligheter for å få en aktiv solidaritetsbevegelse i gang på arbeidsplassene. Ett av hindrene for dette, har tidligere vært splittelsen i Vietnamarbeidet. Mange har uttrykt ønske om enhet. »Solidaritet Norge-Vietnam» kan bli en brobygger innen Vietnamopinionen for å samle kreftene til felles innsats.

Det norske NEF'et til EEC var et hardt slag for toppene i Brussel. Kan grasrota i Norge nå samle seg om en økt støtte til Vietnam, så vil det bli et hardt slag for Nixon og Pentagon.

Enkeltmedlemmer i UKS (Unge Kunstneres Samfunn) har gitt kunstgaver til et lotteri i forbindelse med innsamlingsaksjonen »Solidaritet Norge-Vietnam» for over 20 000 kroner. Gevinstene vil gi en lotterinntekt på over 80 000 kroner. De kunstnerne som har gitt til aksjonen disse gavene har på en utmerket måte vist hvordan man kan støtte ut i fra sine særegne forutsetninger. Lotteritanken kom opp tidlig i vår en gang og det tok ikke lang tid før det var samlet inn nok til å sette det hele i gang. Kunstnerne var entusiastiske og ga villig vekk. Alt skulle således ligge vel til rette. Men for å kunne arrangere lotteri her i landet må det sendes søknad til politiet. Søknaden ble avslått med den begrunnelse at pengene ikke var avsatt til noe samfunnsnyttig eller veldedig formål. De skulle gå direkte og uten vilkår til PRR. Avgjørelsen ble ikke tatt hos politiet eller i departementet, men i regjeringen. Det er dermed ikke en vanlig juridisk avgjørelse, men i aller høyeste grad en politisk avgjørelse.

For i det hele tatt å få tillatelse til å gjennomføre lotteriet var det nødvendig å øremerke pengene »medisin». Den siste søknaden gikk igjennom i midten av september og lotteriet blir nå satt i gang. Vi opererer med loddblokker med 25 lodd i hver. Hvert lodd koster 5 kroner. Vi er overbevist om at det vil bli lett å få solgt disse kunstloddene. Husk at innsamlingsaksjonen får 80 000 kroner mer i kassa hvis vi klarer å selge alt, og det er en sum som vil sette spor og bringe oss et stort skritt fram mot 1/2 mill. til PRR.

Skriv til »Solidaritet Norge-Vietnam» Boks 71, Kjelsås Oslo 4 i dag og bestill loddblokker.

KUNSTNERE

STARTA

LOTTERI

Willy Storn:

—vent ikke til krigen er over

Vi ba en av kunstnerne fortelle litt om bakgrunnen til lotteriet.

Hvorfor har så mange kunstnere gitt bilder til kunstlotteriet, Willy Storn?

Vi kunstnere vil også gi uttrykk for at vi tar sterkt avstand fra USA-imperialismens voldshandlinger i Indo-Kina. Vi vil uttrykke solidaritetsfølelse med det vietnamesiske folket. Ved å gi bilder får vi gitt et praktisk bevis for vår solidaritet. Fordi vi kunstnere er ei lavtlønnsgruppe får vi på den måten gitt et større beløp enn det vi ellers kunne ha maktet.

Det var jo dere som hadde ideen om et kunstlotteri. Hvorfor et lotteri?

Lotteriet kan være med på å gi Solidaritet Norge-Vietnam større bredde, og dessuten gjøre aksjonen mer kjent. Det er vanskelig å nå fram til alle som vil støtte frigjøringskampen i Vietnam pga. at det praktiske solidaritetsarbeidet blir tiet ihjel i norske massemedia.

Den norske arbeiderpartiregjeringen har gitt løfte om humanitær hjelp når krigen i Vietnam er over. Hva mener du om det?

Det er en frigjøringskamp som foregår

i Vietnam, og den trenger vår støtte NÅ! Regjeringas holdning viser at den, tross sin påståtte solidaritet med PRR og FNL, er bundet til og presset av USA-imperialistene gjennom NATO-alliansen, slik at det som oftest blir solidaritet i ord og ikke i handling. Når Vietnam-krigen er over og land og folk er bombet og krigsherjet, står den norske regjering med storkapitalen i ryggen og tilbyr »hjelp» med renters rente. En anstendig solidaritet krever støtte nå og ikke når krigen er over. Hadde Bratteli reist til Hanoi istedenfor Brussel, ville det vært en handling som det norske folk venter av en regjering som prater om internasjonal solidaritet.

Krigen i Indo-Kina har vist undertrykte folk verden over at det nytter å kjempe, og at sjøl ikke verdens største militærmakt kan stå seg mot et samlet folk som slår igjen.

Og om du vinner eller ikke er lotteriet en påminnelse til deg som tar lodd og til deg som leser dette om å vise aktiv solidaritet gjennom å delta i innsamlingsaksjonen Solidaritet Norge-Vietnam.

Nedenfor bringer vi oppropet til Vietnam-uka 30. okt–5. nov. Oppropet er ment som det politiske grunnlaget for uka – dvs. det grunnlaget vi håper å få enhet og samarbeid i arbeidet med flest mulig organisasjoner og enkeltpersoner. Det vil bli arrangert V-uke på

omlag 80 steder. Arrangementene vil omfatte bl.a. stands, møter, filmframvisning, demonstrasjoner, pengeinnsamling, lotteri etc.

Bli med og vis bredden og styrken i den norske Vietnamopinionen!

OPPROP TIL V-UKA 30. oktober – 5. november:

Bombinga av diker og damanlegg i Nord-Vietnam truer millioner av menneskeliv. Over det befriede Sør-Vietnam faller bombene i tette skurer – tilsvarende en Hiroshima-atombombe hver sjettede dag i sju år!

Nixons Vietnampolitikk er slått av vietnameserne, – bare terrorbombinga står igjen. Protesten mot USAs krig har reist seg over hele verden.

Den eneste veien til fred er at USA fullstendig og uten vilkår trekker seg ut og oppgir støtten til Thieu-regimet i Saigon. Bare Vietnams folk, sammen med opinionen i alle land, kan tvinge USA til å gå denne veien.

I dag trenger frigjøringskampen mer enn noensinne vår støtte – materielt og politisk.

Vi oppfordrer deg til å være med å tvinge USA UT. Ta del i Vietnamukas arrangementer! Gi penger til innsamlinga »Solidaritet Norge – Vietnam, 1/2 million til PRR», postgiro 21 08 26!

USA UT AV INDO-KINA

1/2 MILLION TIL PRR –

SOLIDARITET NORGE – VIETNAM. Postgiro 21 08 26.

Solidaritetskomiteen for Vietnam.

Ammunisjon til fronten.

SOLIDARITET eller DOBBELTPOLITIKK?

Regjeringen Bratteli har satt i gang forhandlinger med Røde Kors-organisasjonene i Nord-Vietnam og de frigjorte områdene i Sør. Overskrifter i Arbeiderbladet kan fortelle at Norge vil bevilge 10 millioner i humanitær hjelp. Det høres bra ut. Norge har bevilget til Nord-Vietnam før, men summen er større enn tidligere.

Leser man nøyere teksten, viser sannheten et annet bilde. De 10 millionene skal fordeles til Røde Kors-organisasjonene i Nord-Vietnam og i de frigjorte områdene. Men ikke bare det. Også Saigon-juntaen skal få sin del av bevilgningene. 1/3 vil tilfalle NV, 1/3 PRR og 1/3 Saigon. Dermed har regjeringen alibiet i orden overfor USA og samarbeidspartnerne i NATO.

Men hva med folket i Sør-Vietnam, tjener ikke det på at det Saigon-kontrollerte Røde Kors får mer midler slik at også folket der får den hjelp de har krav på? Vi har forsøkt å komme i kontakt med representanter for regjeringen (Bratteli) for å få svar på slike spørsmål, og om den mener det er i pakt med Arbeiderpartiets Landsmøtevedtak (som gir støtte til FNL og PRR) som folkets

rette representanter i Sør) å støtte Saigon økonomisk. De hadde imidlertid ikke tid pga. hektisk møtevirksomhet etter 25. september.

Vi får derfor nøye oss med å si hva vi sjøl mener om saken. Å yte støtte til Saigon betyr å anerkjenne evnen og viljen til å hjelpe folket i de områdene som kontrolleres av regimet. Det er bred enighet i dette land om at hvis noe regime kan kalles quislinger må det være Saigons. De regjerer ved hjelp av dollar, korrupsjon, terror og vold. Siste nytt fra den kanten er at den demokratiske fasaden med «parlament», «landsbyråd» og «uavhengig domstol» er kastet på båten. «Vi har ikke råd til å koste på oss den luksus et demokrati er», sier Thieu.

Som alle andre quislingregimer er Thieu-regimet forhatt i sitt eget folk. Det er grunnen til at det i dag bare møter nye nederlag. Regimet er på vei ned fra maktens tinde, fluktplanene er klare og krigsprofitten er trygt plassert i europeiske banker.

Dets situasjon er desperat. Hjelpen fra den norske regjering vil være kjærkommen. Det vil bidra til å forlenge dets liv (hvis det er liv å redde) og forlenge

lidelsene for dem som lever under regimet.

Vårt krav må derfor bli: All hjelp til Nord-Vietnam og FNL – stans bidraget til Saigon.

Vårt svar på regjeringas dobbeltholdning må bli å sette ny fart i innsamlingsarbeidet – støtten gjennom Solidaritet Norge–Vietnam går til folket i Vietnam, uten vilkår.

JEG BESTILLER:

Navn:
Adr.:
Returneres til SOLKOM, Boks 71, Kjelsås, Oslo 4. Alt det bestilte kommer i oppkrav.

- Dikeløpesedler a kr. 0,02
- Postgiroblanketter a kr. 0,01
- Plakater (to menn) a kr. 0,50
- Plakater (to kvinner) a kr. 0,50
- Plakattillegg med med tekst og bilder a kr. 0,50
- Trykte innsamlingslister a kr. 0,01
- Oblater a kr. 0,05
- (Oblatene finnes også i remser a kr. 0,20 og flak a kr. 0,80)
- Innsamlingsbøsser a kr. 6,00
- FNL-merker a kr. 1,00
- For Vietnam nr. 4
- Innsamlingsavis a kr. 0,25

VIETNAM

Vietnam ble midlertid delt etter Geneve-konferansen i 1954 langs den 17. breddegrad, for at det skulle holdes frie valg i begge soner. Dette tillot aldri USA for den sørlige delen. Vietnam er 318 000 kvadratkilometer.

I Nord-Vietnam, Den Demokratiske Republikken Vietnam (DRV), lever 17 mill., mens 14,2 mill. er bosatt sør for den demilitariserte sonen.

FNL

Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront, FNL, ble dannet 20/12-1960. Initiativtakerne var tidligere soldater i kampen mot franskmennene, nasjonale minoriteter, fagforeninger, religiøse grupper, osv. Det politiske programmet går inn for demokrati, vidtrekkende landreformer, trosfrihet, bedre levevilkår for folket og fredelig gjenforening av Vietnam.

PRR

Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering ble dannet som et resultat av den store framgangen FNL hadde hatt militært og politisk. Store områder var i den mellomliggende tida frigjort. 6., 7. og 8. juni 1969 samlet Den sør-vietnamesiske Folkekongressen seg til møte med representanter fra hele Sør-Vietnam, fra FNL og 22 andre organisasjoner. Folkekongressen besluttet å opprette Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering. PRR er en regjering med bakgrunn i alle sosiale lag og dekker en nasjons vanlige behov, som forsvar, sosialomsorg, undervisning osv. PRR har blitt anerkjent av 36 stater i Asia, Afrika, Sør-Amerika og Europa. PRR har bygd opp revolusjonskomiteer på ulike nivåer i samtlige 44 provinser. Etter den store offensiven våren 72, har enda flere byer og distrikter blitt befrikket og satt under PRRs ledelse. I 150 av 260 distrikter og 1500 av 2700 byer var det PRR-ledelse før offensiven.

— USAs intense terrorbombing de siste månedene har aldri tidligere hatt større omfang, og skadene både i form av omkomne og ødeleggelser av industri og bebyggelse er helt enorme. Et nytt trekk er at diker, sluser og irrigasjons-systemet er blitt bombet. Dette kan i verste fall utløse en katastrofe av ufattelige dimensjoner.

Det er formannen i Vietnambevegelsen, Jostein Nyhamar, som sier dette. Han betegner amerikanske lederes påstand om at bombingene bare er rettet mot »militære mål» som grovt usannferdig. Under sitt besøk i Nord-Vietnam i mai i fjor så han utallige tilfeller av bombing mot sivil bebyggelse og sivile ofre.

— Bombingen av dikene den senere tida har satt 15 millioner menneskers liv i deltaområdet i fare. Hvis vitale diker var blitt truffet og ikke hurtig reparert, kunne en 12 meter høy flodbølge ha oversvømmet Hanoi. Nå ser det heldigvis

Haiphong var relativt fredelig da Nyhamar besøkte Nord-Vietnam — mens bildet over viser tilstandene nå. De amerikanske bombene har rasert denne bydelen totalt

vaskete, som enkelte her hjemme ynder å påstå?

—Tvert imot. Det er merkelig hvordan slike tullede myter får leve. Menneskene er først og fremst åpne og vennlige. De viser deg en forbausende tillitsfullhet og er ivrige etter å innlede samtaler. Endel taler fransk. Ungene er en spesialopplevelse. Det vrir av dem, og

sert av et jernhardt kommunistisk diktatur, serverer ondsinnet vrøvl. Krigen i Vietnam er en folkekrig, uten tvil! slår Nyhamar fast.

Folk er jevnt over meget godt informert om krigen og politiske hendelser verden over. At Norge hadde varslet anerkjennelse av Nord-Vietnam, var allment kjent. Antikrigs-bevegelsen i USA

Vietnambevegelsens formann: **Vietnam-krigen er en folkekrig !**

ut til at regntiden har passert høydepunktet, og at de største farer er forbi, men det vil fortsatt være betydelig fare i en tid, og utelukkende vietnamesernes reparasjonsinnsats forhindrer katastrofe.

FREDELIG HANOI

I motsetning til tilstandene i Hanoi i disse dager, var det forholdsvis fredelig der da Nyhamar avla besøket i fjor. En internasjonal undersøkelsesgruppe samlet materiale som ble brukt på 2. sesjon av undersøkelser av USAs krigsforbrytelser i Indo-Kina.

Hanoi var ikke bombet på ett år, og ellers var det bare spredt bombing. Det var mens den betingelsesløse bombe-»stoppen» gjaldt.

— Mitt førsteinntrykk var at krigen virket forbausende fjern i Hanoi. Soldater var et sjeldent syn. Men under overflaten knuget krigen alle. Nesten alle hadde mistet slekt og venner, eller hadde kjente ved fronten.

Ifølge internasjonal presse florerer prostitusjonen, tigging og et liv i fattigdom dominerer bybildet i Saigon der president Thieu og amerikanerne holder makten. I Hanoi forekom ikke tigging. Ingen foreldreløse barn som streift omkring, hungersymptomer forekom ikke.

Tross krigen, lider ingen materielt sett nød i Nord-Vietnam.

— Men folk er vel grå og hjerne-

krigen virker fjern når de ser den sprudlende livsgleden de utfolder.

FOLKEKRIG

— Krigen har på den annen side sveiset folket sammen. Det hersker en rett og slett eventyrlig moral. De vil ha sin frihet og fred, og alle er innstilt på å kjempe 5—10, ja 15 år til. Når krigen vil slutte? Ja, det må dere spørre USA-administrasjonen om, er svaret. De som utbrer forkynnelsen at folket er terrori-

Formannen i Vietnambevegelsen, Jostein Nyhamar.

opptok dem særlig, og folk var på det rene med at de hadde storparten av verdensopinionen på sin side. Forbausende nok næret ingen hat til det amerikanske folket. Det var Nixon og »klikken» rundt ham som var skyld i krigen, het det alltid.

— Alle jeg møtte forsikret at de hatet verken USA-soldatene eller folket. En slik innstilling virket psykologisk urimeelig, men svenskenes ambassadør, Øberg, avsa nettopp at dette bare var en overflateholdning. Vi hater ikke folket eller soldatene — når krigen er slutt, skal vi være venner, er vietnamesernes innstilling.

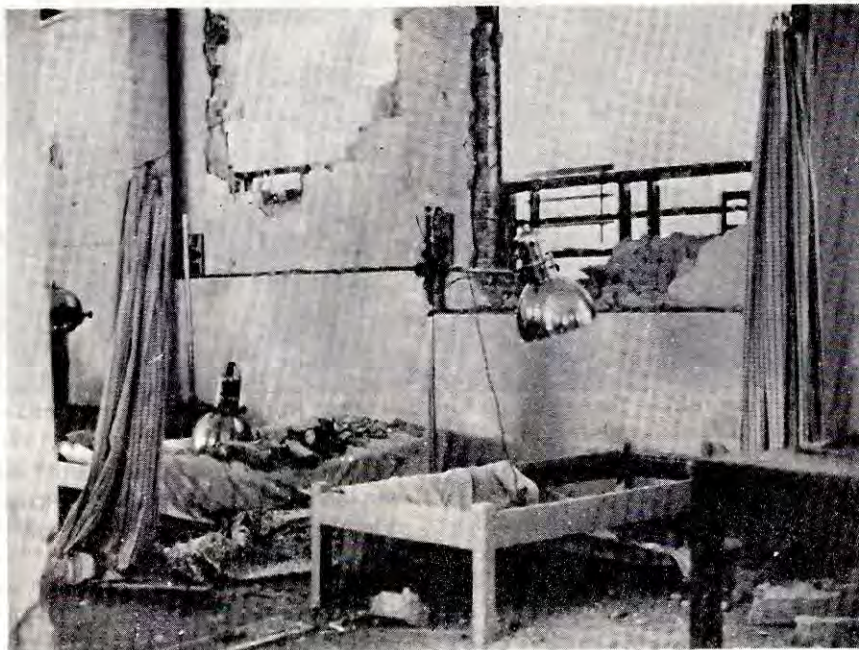
— Florerer propagandaen i gatene.

— Nei. En ser en og annen plakat — vesentlig mindre enn i EEC-innspurten her i landet.

KRIGENS ØDELEGGELSER

Men til tross for amerikansk bombe-stopp under Nyhamars besøk, forekom det bombing. En landsby var nylig blitt bombet. Et USA-fly sannsynligvis på vei tilbake til basen hadde kvittet seg med en tiloversbleven bombe på måfå. Den rammet midt i en landsby. Merkelig nok var »bare» 3 sivile drept. Stålsplintene etter bomben hadde boret seg inn i trærne omkring. Landsbyen lå milevis fra såkalte militære mål.

— Overalt kunne du se ruiner. En by med 70—80 000 innb. var helt rasert, en

Resultatene etter amerikansk terrorbombing av et sykehus i Hanoi den 27. juni i år

landsby i nærheten helt blåst bort. Verst for meg var sykehusbesøkene der alle ofrene lå. Napalm-ofrene er et virkelig jævlig syn. Deformerte kropp, hender som klør. Antipersonell-bombene er mer utspekulerte. Små stålkluler eksploderer, og legemet gjennomhulles av små splinter. Mange er dømt til å gå med dem i kroppen resten av livet. Seinere har en type plastsplinter blitt tatt i bruk. Plast registreres ikke på røntgen-skjermen, og legene kan vanskelig fjerne dem...

VIETNAMESESNES FORSVAR

På den annen side, oppviser vietnameserne en utrolig oppfinnsomhet som får hjulene til å rulle, omtrent uansett hva som skjer. Trafikken stopper aldri opp. Det som bombes, bygges opp. Bru over bru – trafikken ruller i ly av natta. Fabrikker legges inn i fjellet, svære haller blir sprengt ut. Nyhamar besøkte en bedrift med rundt 500 ansatte. Der inne i fjellet fungerte alt uten produksjonsavbrekk. Enkle metoder og iherdige hender. Det som ikke lammer Nord-Vietnam, er at industrien er utpreget

desentralisert og gjort lite sårbar. Men eksempler på at store og viktige bedrifter var bombet i grus, fantes også.

HER HJEMME

– Mange her hjemme er likegyldige overfor krigen i Vietnam. Eller enkelte benekter at f. eks. metoder som napalm brukes av USA. Kommenter?

– USA benekter det ikke selv... Folk her hjemme omgir seg med en psykologisk barriere. USA hører med til vår kulturkrets. Opp gjennom årene har tusenvis av nordmenn utvandret til statene. Mange får seg ganske enkelt ikke til å tro at slike bestialske handlinger gjøres av USA. I mellomkrigstiden avfeide mange påstanden og bevisene for at tyske konsentrasjonsleire fantes. Når det gjelder selve krigføringen, er det mange iøyenfallende paralleller mellom nazistene og USA i dag. Vi har konsentrasjonsleirer i Sør-Vietnam i dag, vi har politiske fanger i 10 000-vis, vi har brente jords taktikk og terror mot sivilbefolkningen, sier Nyhamar. Parallellen er ikke gyldig for samfunnssystemene forøvrig, mener Nyhamar og peker på at USA har en levende antikrigsbevegelse og det er amerikanerne selv som hovedsaklig gjør krigens gru kjent for befolkningen.

Folk her hjemme må våkne og se realiteten i øynene. Norsk presse dekker begivenhetene dårlig. I Sverige er dekningen langt bedre, og der er opinionen mot krigen bedre, peker Nyhamar på til slutt.

Forts. fra side 4.

som amerikanerne behøver, kjøper de fra et firma som eies av thailandske offiserer. Bordellene rundt basene eies av offentlige tjenestemenn.

Vi kan sakse et lite avsnitt fra New York Times 31. aug.:

»Utapao er ikke bare en flybase, men en liten amerikansk by. Den er bygd for mer enn 50 bombefly av typen B-52, som daglig tar av for å slippe 30 tonn bomber over mål i Nord- og Sør-Vietnam. Åtte tusen amerikanske soldater driver her hva som utgjør et lite flyvåpen av åtte motors bombefly og et stort antall tankfly av typen KC-135 for fylling av drivstoff i luften». Fra samme artikkel som sto gjengitt ukommentert i Aftenposten 1. sept. kan vi også lese følgende: »Mesteparten av amerikanernes luftkrig i Syd-Vietnam og hele luftkrigen i Nord-Vietnam drives med utgangspunkt i Thailandbasene og fra hangarskip.»

I International Herald Tribune 27/6-72 står det at 7 skvadroner er flyttet fra Da Nang i Sør-Vietnam som er den største flybase amerikanerne

noen gang har hatt utenlands, til Thailand. En skvadron består av 120 fly og 4000 mann. Hensikten var at de skulle fortsette bombekrigen derfra. Basen i Udorn blir særlig brukt til angrep på Laos.

Brigadegeneral Glenn R. Sullivan på

–Jeg lovte dere jo å komme ut av Vietnam i løpet av juli, ikke sant?

basen i Utapao sier at den taktikk og teknikk som benyttes når mannskapene på B-52-flya slipper sine bomber på 225 og 350 kilo over Vietnam ikke er videre forskjellig fra å slippe kjernefysiske våpen som disse flya opprinnelig er bygd for.

New York Times sier i den siterte artikkelen at det fins 46 000 mann tilknyttet det amerikanske luftvåpenet i Thailand. Disse folka brukes som teknisk personell og flyvere for bombetokter til Vietnam. International Herald Tribune opplyser 29/6-72 at det fins 39 000 US-soldater i Sør-Vietnam. Dette tallet er trolig for lavt hvis man regner med forskjellige slags amerikanske tjenestemenn som virker til å forlenge krigen. DRV opererer her med et tall på 60 000.

Tilsammen skulle det da være 160 000 amerikanere i Indo-Kina. Dette er titusen mer enn bare for en måned siden. De soldatene som trekkes ut av Sør-Vietnam flyttes straks over til Thailand. Pluss at det hver uke kommer nye soldater fra USA. Det er dette Nixon kaller nedtrapping.

Dikebombinga fortsetter

Nixon-administrasjonen påstår at ingen diker eller dammer er blitt bombet bevisst i Nord-Vietnam. De innrømmer de har bombet diker, men bare der det var militære mål, troppeforsyninger e.l. De hevder de nord-vietnamesiske vannsikringssystemene er dårlig vedlikeholdt de siste åra.

ØYENVITNE

Den svenske advokaten Hans Gøran Franck er generalsekretær i Den Internasjonale Kommisjon for undersøkelse av USAs forbrytelser i Indo-Kina. I sommer var han en tur i Nord-Vietnam sammen med bl. a. den tidligere forsvarsministeren til president Johnson, Ramsey Clark. Han forteller i et intervju følgende:

— Når det gjelder bombing av vannsikringssystemet ble de undersøkt både teknisk og i mer generell forstand. Bortsett fra noen ganske få tilfelle fantes det bare en mulig forklaring: bevisst og gjennomtenkt bombing. Vi undersøkte tre forskjellige damsystemer

— Thai Binh, Nam Sach og Ninh Binh. I Thai Binh fant vi 13 forskjellige treff. I Ninh Binh fant vi 15 og i Nam Sach 2. Som treff regnet vi bare med nedslag direkte på dammen, eller i den umiddelbare nærhet — noe som er like farlig. Vi beså 2 sluser. Den som ligger i Thai Binh er en av de største. Like før vi kom dit i slutten av juli var den blitt bombet. Denne slusa demmet opp vannet for et område på 40 000 ha dyrket mark.

Fra april til august i år var 177 damanlegg bombardert. I den sammen periode ble 45 reparasjonsverksteder for dammene angrepet.

Franck går sterkt til rette mot de amerikanske beskyldningene om at

dikene gjennom lengre tid var blitt dårlig vedlikeholdt. Til reparasjonsarbeid er det de første 7 månedene i år gått med 15 000 kubikkmeter jord. Det er tre ganger så mye som hele -71. Videre sa Franck det er rein løgn når Nixon & Co. hevder de bombet militære mål og våpenforsendelser. Dikene egna seg ikke til den slags trafikk. Franck sier til slutt den amerikanske bombinga er et alvorlig brudd på Haag og Genevekonvensjonen.

NIXONS TAKTIKK

Dette er en av mange vitneutsagn om bombing av diker og dammer i Nord-Vietnam. Alle trekker den samme konklusjon: Bombinga av dikene og dammene kan ikke være annet enn bevisst og tilsiktet — militære mål fins ikke i nærheten av dikene.

USA-imperialistenes bombing av vannsikringssystemet i nord er ikke av ny dato. Allerede i 1965 ble det meldt om

Vietnamesiske og utenlandske journalister mellom ruinene til et demningsanlegg i Kin Bang-distriktet. Demningen er ødelagt ved et amerikansk luftangrep.

Forts. fra s. 13.

systematisk bombing. Nixon-klikken er utmerket klar over hva de gjør. På slagmarka kan de ikke hamle opp med FNL. De blir drevet tilbake fra landsby etter landsby. Snart er bare Saigon tilbake i quislingenes hender. Nixon trapper opp i områdene rundt Vietnam – i Thailand, i Tonking-bukta. Derfra går det hver dag en armada på opp til 200 bombefly til Nord-Vietnam og de frigjorte områdene i sør. Hvorfor? Vietnam er et bondeland, landsbefolkningen representerer den største motstandsstyrken. Ved å bombe små landsbyer, rismarker, skog, sivile produksjonsanlegg, svekkes motstandsevnen – tenker Nixon.

FRAMOVER DEN ENDELIGE SEIER VIL BLI VÅR!

Nixon tar feil. De to amerikanske etterretningsbyråene CIA og DIA melder bestyrtet at motstandsevnen og -viljen i nord ikke er svekket. Vi får melding fra Kvinneforeningen i Hanoi som sterkt fordømmer USA-imperia-

listenes krigsherjinger, men sier de er innstilt på å slåss videre »for våre barns framtid».

La oss være oppmerksomme på at for hver dag som går bombes diker,

sjukehus, barnehjem etc. i Vietnam. Nixon sitter allerede med planer om opptrapping av bombekrigen hvis han vinner presidentvalget. Nixon har for lengst plassert seg på siden av Hitler.

Bildet viser Hans-Göran Franck og Ramsey Clark sammen med vietnamesiske journalister. De foretar en befaring av dikene i landsbyen Vu Dong i Thai Binh-provinsen, som ble bomba den 21. juni i år.

KAMBODSJA

HVA HENDER I KAMBODSJA?

Det har vært nokså sparsomme nyheter fra Kambodsja i den norske pressa den siste tida. Det viktigste som skjer i Indo-Kina i dag er selvsagt det som skjer i Vietnam – det vil være avgjørende for hele utviklingen i Indo-Kina. Men vietnameserne har gang på gang uttrykt at hele Indo-Kina er en slagmark.

De nasjonale frigjøringsstyrkene har imidlertid vunnet store seire de siste månedene. Kampene har særlig stått i området rundt hovedstaden Phnom Penh og østover til den sørvietnamesiske grensa. Man behøver bare dra noen få kilometer utenfor byen før en kommer i de frigjorte områdene. 8/10 av Kambodsja er i dag frigjort. De viktigste militære angrepene har vært å sikre seg kontrollen over hovedvei 1 østover til Saigon.

Kampene langs andre hovedveier har også vært av betydning, kanskje særlig langs nr. 7 som også går i retning mot Saigon. Frigjøringshæren har også slått tilbake og ødelagt Saigonenheter som har befunnet seg på kambodsjansk område. Angrepene mot militære forlegninger, brenselsforråd og fly har vært framgangsrike.

MOTSTAND I BYENE

Protestbevegelsen som har utviklet seg i byene og ikke minst i Phnom Penh er av stor betydning. Det er først og fremst her Lon Nol har hatt sin politiske styrke. Siden kuppet 18. mars 1970 har det nærmest rådd total økonomisk krise med innstrømming av dollar, korrupsjon og inflasjon. Tidligere i høst rådde det nærmest anarki i Phnom Penh da en dag tusenvis av soldater og sivile tok seg til rette på markedet og stengte butikker. Politiet sto helt maktesløse. I den anledning rettet Lon Nol seg til USA og Saigon-juntaen med bønn om hjelp til å klare risforsyningene og få slått ned uroen.

STUDENTENE

I løpet av våren 72 har særlig studenter og skoleelever tatt opp kampen for sine demokratiske rettigheter. Fredelige demonstrasjoner for ytringsfrihet ble møtt med skuddveksling. Tusentall av studenter har nå organisert seg og de får støtte av andre lag av bybefolkningen, til eksempel buddistmunkene som har en meget viktig posisjon.

LON NOL SVEKKET

Alt dette gjør at Lon Nol ikke lenger står så sterkt politisk som han gjorde. Den støtten som han har bygget på i byene har begynt å svikte alvorlig, og tilbake står bare dollar fra USA som for tida utgjør ca. 341 mill. dollar årlig.

Medlemmer av Kambodsjas nasjonale frigjøringshær (FUNK) går til angrep mot en fiendestilling.

Jane Fonda vitne til terror-bombing

Jane Fonda blandt bomberuiner i Hanoi. 27. juni i år ble mange mennesker drept og skadd av amerikanske bomber på dette stedet.

Dette er et utdrag av den talen som Jane Fonda holdt til det sør-vietnamesiske folket under oppholdet sitt i Nord-Vietnam i sommer. Den ble sendt ut over Gai Phong Radio i Hanoi:

»Jeg er svært glad for å få denne sjansen til å tale til folket i Sør-Vietnam i anledning besøket mitt her i DRV.

Jeg vil gjerne fortelle dere om det som skjer i USA. Fredsbevegelsen der er i ferd med å vokse seg sterkere og sterkere, på samme måten som den blir det i deres del av Vietnam. I løpet av det siste året har vi særlig sett at flere og flere intellektuelle og folk fra middelklassen har blitt svært engasjerte i fredsbevegelsen på en militant måte. De har deltatt i demonstrasjonstog til Capitol i Washington, de har skrevet under på opprop. De har lagt seg ned foran Senatet og krevd at krigen skulle slutte, at alle troppene skulle bli trukket tilbake fra Vietnam — bakkestyrker, luftstyrker, CIA-folk, rådgivere; at USA skulle slutte å støtte opp om Thieus fascist-regime. De har uttrykt sin avsky over at USA bruker sine unge menn og sitt militære utstyr for å støtte opp en regjering og et regime som er både kriminelt og barbarisk. Vi synes ikke at vårt land skal forsvare et slikt regime.

Mine egne erfaringer har jeg fra skolene, militærbasene og blant kvinnene i USA — jeg har sett at fredsbevegelsen har vokst kraftig. I titusenvis har husmødre blitt aktivt engasjert til å drive dør-aksjoner for å mobilisere folk i

sine distrikter. Studentene har stengt collegene og universitetene; andre deler av bevegelsen har til og med kommet inn på skolene, hvor selv de yngre elevene er opptatt av det regjeringen gjør i vårt navn. De amerikanske soldatene på hangarskipene har skrevet under på opprop hvor de krever at skipene ikke skal bli brukt mot Vietnam. Folk i bakkestyrkene og luftvåpenet har vært med på militante aksjoner, som å legge seg ned på rullebanen, blokkere skipene, de har marsjert og demonstrert. Det vi først og fremst protesterer mot når vi gjør disse tingene, er mordet på og nedslaktingen av det vietnamesiske folket. Vi protesterer mot at deres liv ødelegges og at deres rett til frihet, demokrati og uavhengighet bekjempes.

Vi føler ikke at vårt eget land som ikke er i stand til å etablere noe demokrati hjemme, har rett til å late som om de kan eksportere demokrati til noe annet land.

Vi føler at ødeleggelsen i vårt eget samfunn skyldes kapitalismen, og vi sørger over at styresmaktene forsøker å eksportere denne kreftsvulsten til andre land. Vi sørger dypt over skadene som har blitt påført byene deres, på grunn av USAs inntrenging i Vietnam. Vi følger nøye med i skadene som dette fører til. Vi er lei for å være vitne til alle de unge kvinnene som har blitt tvunget til å prostituere seg på grunn av korrupsjonen i Thieu-regimet, på grunn av ødeleggelsen av økonomien deres, på grunn av inflasjonen som krigen fører med seg, og på grunn av at det amerikanske

markedssystemet og forbrukerideologien har blitt pådyttet landet deres. Vi sørger over at det går 250 000 hjemløse barn med amerikanske soldater til fedre rundt i gatene. Vi sørger over narkotikahandelen som blir drevet av folk i de øverste militære sirkler og som har slik forferdelig virkning på vietnameserne og de amerikanske soldatene. Vi sørger over forsøkene fra USA på å kjøpe opp det fredselskende folket i Vietnam.

Vi forstår hva det betyr at Thieu-regimet arresterer folk i titusentall, og vi følger nøye med i hver eneste ny opptrapping av hans undertrykking; vi vet at det er et desperat trekk og et tegn på svakhet. Et sterkt demokratisk styre trenger ikke å kaste folk i fengsel; sterke demokratiske

styresett kommer i virkeligheten fra folket, det er et styre av folket og for folket.

Vi skjønner hva det betyr at 150 000 amerikanske liv og utallige flere vietnamesiske liv ble ofret for å få i stand et enmannsvalg i SVN. Er det det demokrati betyr? Er dette noe det er verdt å dø for? Vi forstår hva det betyr når Thieu får gjennom reformer som gavner amerikanske forretningsmenn. Vi forstår at amerikanske forretningsmenn vil etablere profittgivende foretak og fabrikker i deres land, mens de utbytter den billige arbeidskrafta. Vi vet at dette har en direkte innvirkning på amerikanske arbeidere, og det er derfor den amerikanske arbeiderklassen har begynt å protestere høylydt mot krigen.»

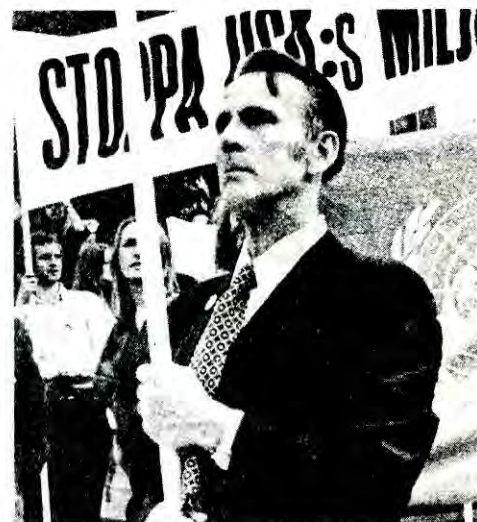
Fakkel-tog i Oslo

FNL-gruppene i Oslo arrangerte 1. september et demonstrasjonstog mot USAs terrorbombing i Vietnam. En rekke organisasjoner sluttet seg til. Fakkeltog som samlet 1500 mennesker, gikk rolig og verdig for seg og ble avsluttet på Universitetsplassen hvor en representant fra Solkom holdt en kort appell. Han trakk bl.a. fram den norske regjeringens (AP) holdning til Vietnamkrigen; at den ikke en eneste gang i utvetydige vendinger hadde fordømt USAs terrorkrig i Vietnam.

Deretter ble det holdt et solidaritetsmøte i Den Gamle Festsal på Universitetet. Det var et lanseringsmøte for det kunstlotteriet som nå settes i gang over hele landet. En del kunstnere underholdt og en representant for UKS (Unge Kunstneres Samfunn) snakket om hvorfor og hvordan kunstnerne kunne støtte Vietnams folk ut ifra sine særegne forutsetninger.

Noen av gevinstene var utstilt i salen, og ute i hallen var det for anledningen satt opp en kunstutstilling som hadde Vietnam som emne.

Professor E.W. Pfeiffer demonstrerer utenfor FN's miljøkonferanse i Stockholm.

En hyklersk miljøkonferanse

To amerikanske professorer – biologen Arthur Westing og zoologen E. W. Pfeiffer – kom til FN's miljøkonferanse i Stockholm med et overveldende bevismateriale mot USAs miljømord i Indo-Kina. Konferansens ledelse nektet å ta imot materialet. Westing og Pfeiffer har

gjentatte ganger reist i Indo-Kina for å samle bevis mot USAs miljømord. De har fortalt om noen av inntrykkene sine til den svenske »Vietnambulletinen»:

Arthur Westing: Jeg har besøkt to flyktningeleire; en 50 kilometer nord for Saigon, og en utenfor Danang oppe i nord. Omkring 400 mennesker bor i hytter av rustne bølgeblikkplater. De har ikke flyktet på grunn av FNL. De amerikanske soldatene ga dem beskjed om at de hadde 36 timer på å komme seg ut av landsbyene sine, før de ble bombet i stykker. Etterpå ble de hentet av kjempestore helikoptre og transportert til flyktningeleirene.

Nå lever de bak mangedoble piggrådgjerder, bevoktet av Saigonsoldater. Noen av dem dyrker små jordlapper ca. 5 kilometer fra leiren. De forsøker å få noe til å vokse mellom bombekratrene. Når som helst kan de rive opp foten på en granatsplint eller kjøre plogen i en bombe som ikke har eksplodert – det fins omtrent 250 000 slike blindgjengere i Indo-Kinas jord.

Men de fleste arbeider ikke. De lever på ris som de får fra USA. En gang kunne Sør-Vietnam eksportere ris. Nå importerer de fra California.

Risposisjonene i leirene er alltid litt mindre

enn det et menneske trenger, fordi myndighetene er redde for at flyktningene skal gi bort eller selge risen sin til FNL.

Jeg har sett sporene etter USAs framferd i Sør-Vietnam. Der det før vokste verdifulle mangrovetrær, vokser det nå elefantgras – tropenes verste ugras som ikke kan brukes til noen ting.

Jeg har sett elver som blir forgiftet av dioksin. I en slik elv fant vi dioksin i fisken. Dioksiner er svært farlige for ufødte barn – i et sprøytet område økte antallet aborter til det dobbelte, samtidig som antallet misdannede barn steg.

Jeg har sett Saigon – en by full av politi, piggråd og sandsekker. En by der en kan kjøpe heroin på gata og der det ikke fins noe kloakksystem.

A bo i Saigon var som å sitte i et eksosrør. Ikke noe sted i verden har jeg pustet så dårlig luft, verken i Rangoon, Manila eller Tokio.

I fjor hevdet amerikanske militærtalsmenn at de kontrollerte nesten hele Sør-Vietnam. ... Jeg fikk vite sannheten av en amerikansk

flyger. Han viste meg et hemmelig kart over Sør-Vietnam som flygerne har med seg.

Kartene blir tegnet hver uke av en datamaskin som fores med informasjonen fra USAs militære etterretningstjeneste. De er dekket med små symboler – plustegn, minustegn og nuller. Et minustegn betyr en FNL-kontrollert sone, et plustegn betyr en USA-kontrollert sone, og en null betyr en usikker sone.

Kartet var fullspekket med minustegn. Rundt de store byene og de store hovedveiene kunne en se noen plustegn og her og der noen nuller. Men hvis datamaskinen talte sant, må allerede da 85–90 prosent av Sør-Vietnam ha vært kontrollert av FNL...

E.W. Pfeiffer: Å komme til Saigon kjennes ut som å dumpe midt inn i et mareritt. USA har en kjempestor ambassade der. Rundt den er alle trærne døde. Det er symbolsk.

I Saigon er svartebørshandel og prostitusjon forbudt. Men svartebørshandlerne selger varene sine åpenlyst på gata og byen vrirler av jenter. Siden det bare er ulovlig å prostituere seg for ugifte piker, inngår mange skinneskjap med Saigon-soldater. Jenta betaler bare soldaten en liten sum, og siden kan hun prostituere seg så mye hun vil.

Forfallet blir bare verre og verre. Sommeren '71 så vi for første gang spedalske stå og tigge utenfor hotellene. En skulle tro at Saigon-regjeringen kunne bygge et sykehus til dem, når de har fått 200 milliarder dollar fra USA.

Ødeleggelsen av Sør-Vietnam har forandret karakter. USA har såvidt vi kan bedømme sluttet å sprøyte giftstoffer over landet. I stedet har de begynt med en langt mer effektiv metode – å jevne skogene med jorda ved hjelp av enorme traktorer med skrapere foran. Det blir gjort for å hindre geriljaen å finne skjulesteder. Etter alt å dømme blir de langsiktige konsekvensene for miljøet langt mer alvorlige med denne metoden.

Den amerikanske miljødebatten er full av hykleri. Vi gjennomfører bevisst verdenshistoriens største miljømord i Indo-Kina. Men mange amerikanske miljøgrupper vil ikke engang diskutere miljø-ødeleggelsen i Indo-Kina som de betaler med sine egne skatter.

Slik ser det ut ved elva Van Co Dong nordvest for Saigon etter daglige USA-bombinger. De hvite prikkene er bombekratere.

Alle monner drar

Det vietnamesiske folkets tapre kamp mot USA-imperialismen møter stadig større sympati ute i verden. Stadig flere går også over fra passiv sympati til aktiv støtte. Her i Norge har vi gående innsamlingsaksjonen »Solidaritet Norge—Vietnam — 1/2 million til PRR». Norske kunstnere har gitt kunst til et lotteri fordi det var den mest naturlige måten for dem å støtte Vietnams folk. Alle kan hjelpe på en eller annen måte. Sett fantasien i sving og lær av denne historia.

Delft er en liten by ikke så langt fra Nederlands hovedstad, Haag. Den har om lag 100 000 innbyggere. Hver onsdag fra middag til midnatt samles det en del folk i en leilighet i Delft. De monterer dynamoer. Lager akkumulatorer og lamper. Det er flere som er rutinerte, flinke og raske: de er teknikere, spesialister, arbeidere. Men de fleste er langsomme, litt klossete: de er studenter, husmødre, kontorarbeidere, forskere ... Spesialister eller amatører, alle sammen er frivillige for Vietnam, Laos, Kambodsja. Deres mål er i første omgang å lage 500 lamper for feltoperasjonsstuer i Indo-Kina.

Det hele begynte med en filmframvisning om Vietnam. Filmen fortalte om helsevesenet i de frigjorte områder i Sør-Vietnam. De så at

Arbeidere fra Thai Binh mekaniske verksted i Kien Xuong—distriktet reparerer en pumpemaskin.

operasjonslampen var en sykkelampe, hvis strøm kom fra en vanlig sykkel-dynamo. En helsearbeider satt i et hjørne og syklet »på stedet». Dette rørte dem meget og de beundret oppfinnsomheten. Og det fikk en del hollandske spesialister til å tenke: dette sykkellyset er altfor svakt og dets intensitet er høyst varierende, og han stakkaren som sykler får jo ikke hvilt seg i det hele tatt mens operasjonen foregår ... Hva kan gjøres for å forbedre dette?

Med dette spørsmålet som utgangspunkt ble en ide satt ut i livet, en bevegelse opprettet for å samle inn penger og oppfordre frivillige til dugnadsarbeid. I dag i Delft, hver onsdag ettermiddag og kveld ...

Den nye modellen som de produserer nå

består av 3 deler: først selve lampen som har to pærer pluss et konkavt speil bak. Det hele er festet til et elastisk bånd som kirurgen har på hodet sitt. Sykkelen ble erstattet med en håndseivbar dynamo. Mellom disse to delene finnes det en akkumulator. Takket være denne, som akkumulerer strømmen, kan operatøren hvile hver gang det er nødvendig eller ønskelig. Dynamoen har i tillegg et system som kan regulere og holde lysintensiteten på et konstant ønsket nivå. Speilet reflekterer og øker lyset vesentlig i forhold til sykkellampen.

I dag finnes det mange slike lamper i en rekke operasjonsstuer på de forskjellige frontavsnitt i Indo-Kina.

Kvinner over hele verden solidariserer seg med det vietnamesiske folket. Norske kvinner deltar også i solidaritetsarbeidet. Men mer kan gjøres.

Tor Halstvedt

NÅ

Jeg skriver ikke dikt om leikende barn.
Ikke nå
når vietnamesiske barn
blir drept av bomber fra B-52

Jeg skriver ikke dikt om forelskede par.
Ikke nå.
Vietnams sønner og døtre
er skjendet av napalm.

Jeg skriver ikke dikt om skinnende ris.
Ikke nå
når vietnamesernes gode jord
ligger gulnet av kjemiske krigsmidler.

Jeg skriver dikt
nå
om USA-imperialismen
og vietnamesernes frigjøringskamp.

Bryllup under bomberegnet

— Hvordan er det virkelig mulig å bygge opp et nytt samfunn i Vietnam nå — midt under bombe-regnet?

Spørsmålet er rettet til Vo Cong Trung fra Ungdomsavdelingen for Vietnams frigjøring som var på besøk i Norge for en stund siden.

— Jeg forstår fullt ut den uro våre venner har. Dere spør dere selv: Hvordan kan dere klare å

leve, for ikke å si overleve, under de nåværende forhold. I virkelig-heten er det slik: Vi fører krigen

ikke for krigens egen skyld, men for å oppnå fred og et bedre liv. Derfor er *alt* mulig for oss når det gjelder å bygge opp vårt land. Jeg skal gi dere et lite bilde: Alle de frigjorte landsbyene styres av folkevalgte revolusjonskomiteer. De arbeider for å reorganisere og beskytte befolkningen, og samtidig føre kampen videre på en mer effektiv måte — både på det politiske og det militære området. Landsbyene er dessuten bygd opp som kampenheter. Det vil si at det f.eks. er et nettverk av grøfter, til å føre kampen mot fienden. Vi deler arbeidet mellom oss. De unge deltar i den væpnede kampen, men de er også med i produksjonen. Kvinnene og de gamle er opptatt av husarbeid og av og til også med forsyninger til våre styrker. Ungene går på skole. Vi har en skole i hver landsby, en barnehage og dessuten et sykehus med fra 5–10 senger for de syke

og sårede. På denne måten har livet i våre landsbyer utviklet seg og tilpasset seg de spesielle forhold krigen skaper. Om kvelden er det ofte sammenkomster for å høre på frigjøringsfrontens radio. Og bryllup feires. En gang i måneden kan en gå på kino. Av og til kunstneriske opptredener. På denne måten blir livet likevel skjønt...

Fortalte Vo Cong Trung fra Mekong-deltaet. For øvrig hadde han tidligere i år gått til fots derfra til Hanoi, en strekning på 900 km, for å få behandling for et verkende mavesår. På grunn av bombingene og kampene måtte han gå om natten og sove om dagen. Turen varte i 45 dager. For ham virket det som en selvfølgelig ting — knapt verd å nevne. Seinere fikk vi rede på at amerikanske fly hadde bombet og ødelagt den delen av sykehuset han var lagt inn på...

Solidaritetsmidler bidro til reisingen av Kim Lien tuberkulosestasjon i Hanoi. Men den 26/6–72 ble den bombet i filler av amerikanerne, Saigons allierte — som regjeringa gir pengestøtte til!

Forts. fra side 2.

til lags. Anerkjennelse av DRV var en stor nok belastning for regjeringen ser det ut til. Den naturlige oppfølgingen, anerkjennelsen av PRR har det ikke blitt sagt et ord om. Fler og fler land anerkjenner PRR som det vietnamesiske folkets egentlige representanter; den internasjonale prestisjen deres har økt kraftig. Seinest i sommer ble PRR og FUNK valgt som de vietnamesiske og kambodsjanske folkenes representanter på en konferanse holdt av 56 alliansefrie stater fra hele verden. Hvor lang tid skal det gå før regjeringen Bratteli skal forstå

hvem som egentlig representerer det vietnamesiske folket? Har ikke de gjentatte avsløringene av Thieus makt-klikk fått noen virkninger på regjeringens syn?

Vi har forsøkt å vise noen av de mest inkonsekvente sidene ved regjeringens politikk i denne artikkelen, noen av de sakene som skader det vietnamesiske folket mest i en avgjørende fase hvor politisk støtte betyr enormt mye.

Regjeringen har tross alt i teorien en lojal holdning til Vietnams folk. Vi mener derfor at det følgende vil være et rimelig handlingsprogram for enhver regjering som deler sympatien med Vietnams folk:

1. Fordøm USAs folkemord.

Forts. fra side 7.

har kontroll over Sør-Vietnam. Dette er nok overdrevet, men det forteller likevel litt om den strategiske betydningen dette landområdet har. Her finner vi et av de rikeste risproduserende områdene i hele Sør-Vietnam. Fra Saigon går hovedvei nr. 4 sørover og gjennom dette området. Geriljaen har derfor lagt vekt på å erobre og blokkere denne hovedveien. Saigon-styrkene har også vært svekket i dette området for mange av dem har vært trukket ut og brukt i forsvaret av An Loc som ligger nord for Saigon på hovedvei 13.

Mørke utsikter for Saigon-juntaen

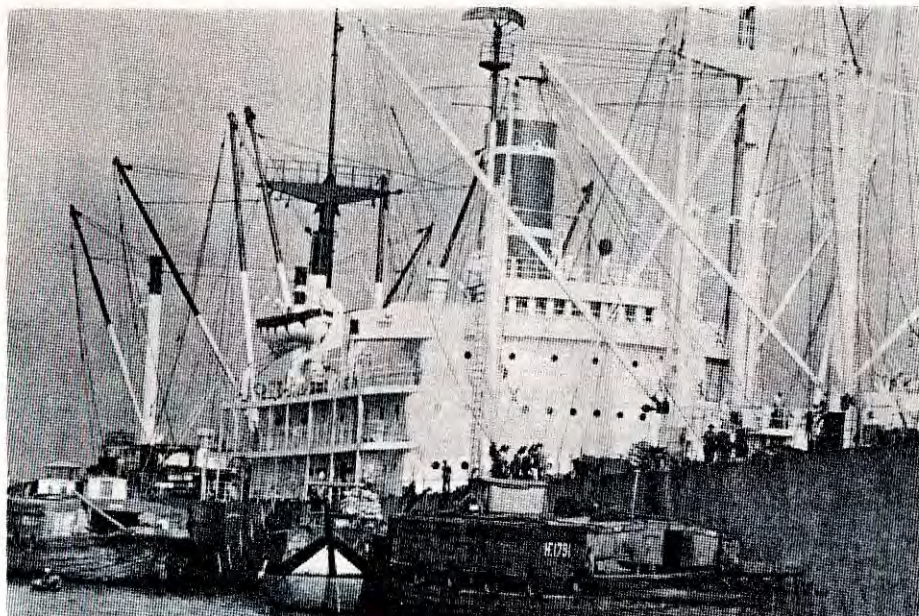
De har intet initiativ på slagmarken, alle motangrepene for å gjenerobre tapt territorium har vært mislykkete til tross for den enorme støtten de har fått fra USAs luftvåpen og marine. Dessuten har også USAs flyvåpen blitt stadig mer sårbart for artilleriet til FNL.

2. Stopp alle økonomiske og diplomatiske forbindelser med Saigon-juntaen, også Røde Kors-bevilgningen.

3. Følg den formelle anerkjennelse av DRV med utveksling av ambassadører straks.

4. Anerkjenn PRR, den Provisoriske Revolusjonære Regjeringen.

Samtidig må vi ikke la vår egen innsamling, i visshet om at FNL tross alt får noen norske kroner, gå i glemmeboka. Støtt opp om 1/2 million-kampanjen, send penger over postgiro 21 08 26.

*Fra Saigon havn. Hvor mange våpenlaster har norske redere ført i land her
– til bruk for amerikanernes folkemord.*

–Hvordan går det med våpenfraktinga til Vietnam-krigen, skipsreder Klaveness ?

– Skipsreder Torvald Klaveness, frakter Deres rederi fremdeles våpen til krigen i Vietnam?

– Fremdeles?? Dette var da interessant. Jeg kjenner ikke til at vi frakter våpen.

– Vi har via visse kilder brakt i erfaring at M/S Sefra og M/S Skarva tilhørende T. Klaveness har fraktet våpen til amerikanernes krigføring i Vietnam. Nærmere bestemt skal M/S Sefra med sikkerhet ha fraktet våpen og klær til US-soldater høsten 1969. Båten forlot Long Beach 2. november og var innom Danang – en viktig US-base, rundt den 19. november og ankom Saigon julaften 1969.

– Er det ulovlig å frakte våpen da?

– Det har ikke vi påstått. Men hvis dette er en respektabel sak, kan De vel innrømme våpentransporter?

– Jeg kjenner ikke til saken. M/S Sefra var i det tidsrommet leiet bort for en meget lang periode, og kontrakten ble inngått i 1959/60. Vi har ingen innflytelse på hva slags varer vi fører, bare de er innenfor lovens ramme med hensyn til gjeldende sikkerhetsbestemmelser.

– Hvem var oppdragsgiveren?

– Statens Marine Corp.

– Det lukter våpen, ikke sant?

– Vi undersøker ikke om vi frakter haglgewærer eller maskingewærer. Dess-

uten hadde vel De vært glad om vi hadde fraktet våpen til Nord-Vietnam...

– Har Klaveness fraktet våpen til Nord-Vietnam også?

– Hør her – vi tar ikke standpunkt til denne krigen overhodet. Og våpen eller ikke – det kan ikke vi forhindre, vi har jo vår kontrakt som vi pent må følge. Men generelt kan jeg si at norske redere nok misliker å gå på Vietnam-fart, ikke minst av hensyn til mannskapets sikkerhet.

Forts. fra side 8.

det lokale styre og oppnevne landsbyledere.

DESPERATE TILTAK OG FOLKS MOTSTAND

Thieu, som nå befinner seg i en desperat situasjon, har begynt å innkalle til militærtjeneste folk som tidligere har vært fritatt, deriblant buddhister og andre religiøse grupperinger. Studentene opplever sterkere press på universitetene, med så vanskelige eksamensoppgaver at de færreste klarer dem. De som stryker står i fare for å bli tvangsmobilisert til militæret. Men motstanden mot disse tiltakene og andre av Thieus manipulasjoner er enorm. Folket protesterer, demonstrerer og raser. I noen bydistrikter har folket organisert seg, sammen med veteraner fra Saigon-

– Kanskje dere tjener så godt at dere likevel går dit?

– Nei! For vårt vedkommende snarere tvert imot, på time-charter får vi vår faste sum pr. måned, mens et hyretillegg på 20 % plusses på våre utgifter så lenge båten er i farlig farvann.

– Vil De positivt benekte at Deres båter har fraktet våpen?

– Nei, det kan jeg ikke. Vi stilles jo helt fritt til å ta alle lovlige varer. Og vi er helt nøytrale i forhold til krigen.

– Dere er vel lite nøytrale når dere skaffer fram våpen som forlenger et folkemord! Da deltar dere, og er ikke tilskuere!

– Enten våpnene sendes med norske skip eller andre, må vel være likegyldig. Fram kommer de vel i alle fall.

– Det er ikke likegyldig for norsk opinion å vite hvor rederne konkret står. Og at norske myndigheter med eller uten viten tillater dette.

– Vi gjør intet ulovlig. Kommer det restriksjoner som f. eks. blokkaden av Rhodesia eller Cuba, etterfølger vi det. Vi må rette oss etter den norske stat, og ikke etter våre følelser!

Sa skipsreder Klaveness. Og så kan man spørre seg hvordan norske myndigheter stiller seg. Sannsynligvis i tråd med deres øvrige bukke-og-skrape-holdning får en høre at en bør verne om redernes interesser og verne om forholdet til NATO-partneren USA. Så lar vi folkemordet fortsette. Vi er jo så nøytrale.

hæren, desertører og krigsskadde, i »selforsvarsstyrker». De har som oppgave å gå til motaksjoner når politiet og militærpolitiet vil tvangsmobilisere folk.

De politiske kampene mot Thieus fascistiske regime sprer seg til stadig bredere lag av folket. Selv til offentlige tjenestemenn og militærvesenet. Thieu står tilbake isolert, bare holdt oppe av fullmaktslover og USAs militære og økonomiske støtte.

Vi her i Norge, som har forstått at Saigon-regimet er korrump tvrs igjennom og uten tillit hos det vietnamesiske folket og at PRR er den regjeringen som har støtte, må være med på gjøre denne forståelsen kjent videre. Den norske regjering må presses til å anerkjenne PRR. Dessuten: Vær med på å samle inn 1/2 million kroner til PRR. Bruk postgiro 21 08 26.

BRA Å LESE

I For Vietnam 2/71 anmeldte vi den første boka i en ny serie utgitt av «Vietnamese Studies»: Glimpses of US Neo-Colonialism. Boka ble solgt i rekordantall i løpet av kort tid. Neste bok i serien har nå kommet. Den heter «US Neo-Colonialism in South Vietnam».

Den er delt inn i fire kapitler. Det første tar for seg USAs første kontakter med franskmennene med tanke på å overta deres kolonikrigføring og skildrer hvordan USA gradvis intervenserte i Sør-Vietnam.

Andre del tar for seg ny-kolonialismens politiske struktur. «Vi blir alliert med et regime og en klasse som, til tross for at de

har blitt gitt sjanse etter sjanse til å forandre framferd, hverken har vist vilje eller evne til å møte behov hos sitt eget folk.» Dette er et sitat av Robert Kennedy som åpner annen del. Den dokumenterer videre den enorme avstand det er mellom USA-imperialistene og deres håndlangere og det vietnamesiske folk.

Tredje del som omhandler økonomiske inngrep og løfter er spekket med sitater og fakta. Den er rene gullgruve for en som ønsker å forstå USAs innvirkning på den sør-vietnamesiske økonomi.

Fjerde del behandler ideologi og kultur. Med hyppige sammenlikninger ønsker forfatteren å vise møtet mellom revolusjonær og imperialistisk ideologi, og forfallet som følger den amerikanske kulturimperialismens framrykninger.

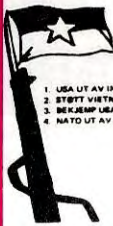
Boka bør kjøpes og leses av alle som ønsker grundige innføringer i bakgrunnen for USA-imperialismens krig, og en innføring i alle de sektorer som gjør et nederlag for imperialistene til en minneglehet.

Boka koster kr. 5,-. Se bestillingslappen siste side. Kjøp boka og styrk den anti-imperialistiske bevegelsen i Norge gjennom kunnskap.

Ta kontakt med Solkom eller ei FNL-gruppe og tegn støttemedlemskap.

STØTTEMEDLEMSKAP
MED ABONNEMENT PÅ FOR VIETNAM

..... FNL GRUPPE

1. USA UT AV INDO-KINA

2. STØTT VIETNAMESE FOLK PÅ DERES EGNE VILKÅR

3. BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN

4. NATO UT AV NORGE

..... NAVN

..... ADRESSE

HAR BETALT KR. 30,00

DEN NORSKE SOLIDARITETSKOMITE FOR VIETNAM

Boka 558 Sentrum, Oslo 1. Postgiro 20 29 81.

Kjøp Solkom-materiell

Send meg så raskt som mulig pr. post-

GAMLE FOR VIETNAM

-FV 1/69 a kr. 1,-
-FV 2/69 a kr. 1,-
-FV NATO-nr. 2x/69 a kr. 1,-
-FV 3/69 a kr. 1,-
-FV 2/70 a kr. 1,50
-FV 3/70 a kr. 1,50
-FV 4/70 a kr. 1,50
-FV 1/71 a kr. 1,50
-FV 2/71 a kr. 1,50
-FV 3/71 a kr. 1,50
-FV 4/71 a kr. 1,50
-FV 5/71 a kr. 1,50
-FV 1/72 a kr. 1,50
-FV 2/72 a kr. 1,50
-FV 3/72 a kr. 2,-
-FV 4/72 a kr. 2,-
-FV innsaml.avis nr.1 a kr.0,25
-FV juntaekstra a 0,25
-FV lanseringsekstra a kr. 0,25
-FV offensivekstra a kr. 0,25

PLAKATER

-Ho Chi Minh (A2) a kr. 2,00
-Aksjonsplakat (A2) to kvinner a kr. 1,-
-Aksjonsplakat (A2) to menn a kr. 1,-
-Plakattillegg (1/2 A2) a kr. 0,50
-Frigjøringsfondsplakat (A3) a kr. 0,50
-V-uka høsten 71 (A3) a kr. 0,50
-KART over Indo-Kina (A2) a kr. 2.00

HEFTER OG BOKER

-Solkom's kulturhefte a kr. 2,00
 -FV programhefte a kr. 2,00
 -Propagandalognen Hue a kr. 0,50
 -Vietnams Arbeiderpartis Historie i svensk oversettelse a kr. 7,00
 -FNLs strategi og taktikk (sn a kr. 2,00
 -FNLs strategi og taktikk (svensk a kr. 2,00
 -Laos (svensk) a kr. 2,00
 -Glimpses of US Neo-colonialism II a kr. 5,00
 -Grunnsirkel om Vietnam a kr. 4,00
- ANDRE TING**
-FNL-merker a kr. 1,00
 -Aksjonsoblater a kr. 0,10
 -Aksjonsoblater i remse (4stk) a kr. 0,40
 -Aksjonsoblater i dobbeltremse (8 stk) a kr. 0,80
 -»Til det kjempende Vietnam» a kr. 42, 40 (Ved forskuddsbet. kr. 39,00)

SEND BESTILLINGEN TIL

Solkom, boks 71 Kjelsås, Oslo 4

Navn:.....

Adr:.....